

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ק"ל ע"ב

פרשת חיי שרה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ל ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אַחֲרָנִין אִיהוּ כְּעִבּוּרָא גּוּ תִיבְנָא. וְהָאִי (מֵאֵן אִיהוּ דְּזִכִּי יִתִּיר בְּעוּד דְּאִיהוּ קִאִים וְנִשְׁמַתָּא קִיִּימָא בְּהָאִי עֲלֵמָא).

תרגום לעברית

וּכְשִׁינְיָרְדָתָּ, כָּל אוֹתָם מַחֲנוֹת שֶׁל עֲרֻבּוֹב רוּצִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיהָ לְדַעַת אוֹתוֹ הַדָּבָר, וְהֵם מוֹדִיעִים לָהּ דְּבָרִים אַחֲרִים. וְהַדְּבָר הַהוּא שֶׁנוֹטְטֶלֶת בְּתוֹךְ אוֹתָם קְדוּשִׁים בֵּין אוֹתָם הָאֲחֵרִים הוּא כְּתוּבָאָה בְּתוֹךְ הַתֵּבָה. וְזֶה [מִי] הוּא זֹכֶה יוֹתֵר בְּעוּד שֶׁהוּא עוֹמֵד וְהַנִּשְׁמָה עוֹמֶדֶת בְּעוֹלָם הָזֶה.

טקסט הזוהר

כְּגִוּוֹנָא דָּא כִּד נִפְקִין נִשְׁמָתִין מִגּוּפָא מֵהָאִי עֲלֵמָא, בְּעָאן לְסַלְקָא, וְכַמָּה תִרְעִין חֲבִילֵי טְהִירִין קִיִּימִי, (ו) אִי אֵינוֹן מִסְטֵרִיָּיהוּ כְּלָהוּ אַחֲדִין בְּהוּ בְּאֵינוֹן נִפְשָׁאן וּמְסִרִי לֹון בִּידָא דְּדוּמָה לְאַעְלָא לֹון בְּגִיהֶנֶם.

כְּמוֹ כֵּן כְּשִׁיּוּצָאוֹת הַנִּשְׁמוֹת מִהַגּוֹף מִהָעוֹלָם הַזֶּה, רוּצוֹת לַעֲלוֹת, וְכַמָּה שׁוֹמְרֵי הַפֶּתַח וּמַחֲנוֹת מִזִּיקִים נִמְצָאִים. אִם הֵם מַצְדִּים - כָּלֵם אוֹחֲזִים בָּהֶם בְּאוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת, וּמוֹסְרִים אוֹתָם בְּיַד דּוֹמָה לְהַכְנִיסָם לַגִּיהֶנֶם.

טקסט הזהור

וּלְבִתֵּר סִלְקוֹן וְאַחַדָּן בָּהוּ וְאִינוֹן נָטְלִי לְהוֹן וּמִכְרִיזִי בָּהוּ אֵלֵין אִינוֹן דְּעִבְרוּ עַל פְּקוּדֵי דְמֵאֲרִיָּהוֹן, וְכֵן שְׁטִיָּין בְּכָל עֲלָמָא. וּלְבִתֵּר מְהֵדְרִי לְהוּ לַגִּיהֶנֶם, וְכֵן עַד תְּרִיסַר יָרְחֵי. לְבִתֵּר תְּרִיסַר יָרְחֵי מִשְׁתַּכְּכִי בְּהָהוּא אֶתֶר דְּאַתְחָזִי לוֹן. אִינוֹן נִשְׁמַתִּין דְּזָכוּ סִלְקֵי לְעִילָא כְּמָה דְּאַתְמַר וְזָכָאן בְּדוּכְתִּיָּהוּ.

תרגום לעברית

וְאַחֵר כֶּה עוֹלוֹת וְאוֹחֲזִים בָּהֶם, וְהֵם נוֹטְלִים אוֹתָם, וּמִכְרִיזִים בָּהֶם: אֵלֵינוּ הֵם שְׁעָבְרוּ עַל מִצְוֹת רַבּוֹנָם. וְכֵן מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָעוֹלָם. וְאַחֵר כֶּה מַחֲזִירִים אוֹתָם לַגִּיהֶנֶם, וְכֵן עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשִׁים. אַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשִׁים הֵם שׁוֹכְכִים בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוֹי לָהֶם. אוֹתָם הַנִּשְׁמוֹת שְׁזָכוּ עוֹלוֹת לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר, וְזוֹכוֹת בְּמִקְוֵי מוֹתִיָּהֶם.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, זָכָאִין אִינוֹן צְדִיקָא דְאַתְגָּנִיז לְהוּ כְּמָה טָבִין לְהָהוּא עֲלָמָא, וְלִית אֶתֶר פְּנִימָאָה בְּכָל אִינוֹן כְּאִינוֹן דִּידְעִי רָזָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן וְיִדְעִי לְאַתְדַּבְּקָא בָּהוּ בְּכָל יוֹמָא, עַל אֵלֵין כְּתִיב, (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ, יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, אֲשֶׁרִי הַצְדִּיקִים שֶׁנִּגְנְזוּ לָהֶם כְּמָה טוֹבוֹת לְעוֹלָם הַהוּא, וְאִין מְקוֹם פְּנִימִי בְּכָל אוֹתָם כְּאוֹתָם שְׁיֻדְעִים אֶת סוּד רַבּוֹנָם וְיֻדְעִים לְדַבֵּק בָּהֶם בְּכָל יוֹם. עַל אֵלֵינוּ כְּתוּב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ.

מאי למחכה לו, כמא דאת אמר (איוב לב) חכה את איוב בדברים. ואלין אינון דדחקין למלה דחכמתא, ודייקין לה, ומחפאן לה למנדע ברירא דמלה, ואשתמודעא למאריהון, אלין אינון דמאריהון משתבח בהון בכל יומא, אלין אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תרגום לעברית

מה זה למחכה לו? כמו שנאמר (איוב לב) חכה את איוב בדברים. ואלו הם שדוחקים לדבר של חכמה ומדיקים אותה ומחכים לדעת את ברור הדבר, והם מפרים לרבונו. אלו הם שרבונו משתבח בהם בכל יום. אלו הם שנכנסים בין עליונים קדושים, ואלו נכנסים בכל השערים שלמעלה, ואין מי שימחה בידם. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזוהר

תא חזי, אברהם עאל למנדע ולא תדבקא במאריה כדקא יאות לבתר דאקדים עובדוי בקדמיתא, וזכה באינון יומין עלאין, ואתפרה מאתר דכל ברכאן נפקי מתמן, דכתיב ויברך את אברהם בכל. מאי בכל. אתר דנהרא דלא פסקי מימיו לעלמין.

תרגום לעברית

בא ראה, אברהם נכנס לדעת ולהדבק ברכונו כראוי לאחר שהקדים את מעשיו שבראשונה, וזכה לאותם הימים העליונים, והתפרה מאתר דכל הברכות יוצאות משם, שכתוב וה' ברך את אברהם בכל. מה זה בכל? המקום של הנהר שאין פוסקים מימיו לעולמים.

אמר רבי חייא תא חזי, דאברהם לא פּעא לאתערבא בנשי עלמא ולא תדבקא בשאר עמין עובדי כוכבים ומזלות, בגין דנשייא דשאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות אינון סאבין לגוברייהו ולא ינון דמתדבקין בהון, בגין דכד אברהם ידע חכמתא, ידע עקרא ושורשא ומאן אתר נפקי ושטיין רוחי מסאבין בעלמא, ועל דא אומי לעבדיה דלא יסב אתתא לבריה משאר עמין.

תרגום לעברית

אמר רבי חייא, בא ראה שאברהם לא רצה להתערב עם נשות העולם ולהדבק בשאר העמים עובדי כוכבים ומזלות, משום שנשות שאר העמים עובדי כוכבים ומזלות הם מטמאות את הגברים שלהם ולא אותם שנדבקים בהם. משום שכשאברהם ידע את החכמה, ידע העקר והשרש, ומאיזה מקום יוצאות ומשוטטות רוחות טמאות בעולם, ועל כן השביע את עבדו שלא יקח אשה לבנו משאר העמים.

טקסט הזוהר

(דף קכא ע"א) מדרש הנעלם ויהיו. רבנן פתחי בהאי קרא, (שיר השירים ז) לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים. תנו רבנן היוצא לדרך יתפלל שלש תפלות, תפלה שהיא חובה של יום. ותפלת הדרך על הדרך שהוא עושה. ותפלה שיחזור לביתו לשלום. ולימא להו להני שלשה, אפילו באחד יכול למעבדיה, דתנינן כל שאלותיו של אדם יכול למכללינהו בשומע תפלה.

תרגום לעברית

ויהיו, רבותינו פתחו בפסוק הזה (שיר ז) לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים. שנו רבותינו, היוצא לדרך יתפלל שלש תפלות: תפלה שהיא חובה של יום, ותפלת הדרך על הדרך שהוא עושה, ותפלה שיחזור לביתו לשלום. ויאמר את השלשה האלו, אפילו באחד יכול לעשותו, ששנינו, כל שאלותיו של אדם יכול לכלל אותן בשומע תפלה.

אמר רבי יהודה כל עובדוי דבר נש כתיבין בספרא, הן טב הן פיש, ועל כל הון עתיד למיתן דינא, דתנינן אמר רב יהודה אמר רב, מאי דכתיב, (תהלים קלט) גלמי ראו עיניך, אותם הדברים שעשה הגולם שאינו משגיח בעולם הבא, כולם ראו עיניך שעיינת בהם. ועל ספרך כולם יכתבו, ליתן עליהם דין וחשבון לעולם הבא, הלכה יקדים אדם תפלתו תמיד ויועיל ליה.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, כל מעשיו של אדם כתובים בספר, הן טוב והן רע, ועל כלם עתיד לתת את הדין. ששנינו, אמר רב יהודה אמר רב, מה שכתוב (תהלים קלט) גלמי ראו עיניך - אותם הדברים שעשה הגולם, שאינו משגיח בעולם הבא, כלם ראו עיניך שעיינת בהם. ועל ספרך כלם יכתבו - לתן עליהם דין וחשבון לעולם הבא. הלכה יקדים אדם תפלתו תמיד ויועיל לו.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק אין אדם עושה עבירות אלא מי שהוא גולם ולא אדם, והינו ההוא דלא מסתכל בנשמתא קדישא, אלא כל עובדוי כהאי בעירא דלא משגחת ולא ידעת. אמר רבי בון, וכי גולם מתקרי דוד דאמר האי פסוקא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, אין אדם עושה עבירות אלא מי שהוא גולם ולא אדם, והינו אותו שלא מסתכל בנשמה הקדושה, אלא כל מעשיו כבהמה הוא שאין משגחת ואין יודעת. אמר רבי בון, וכי גולם נקרא דוד שאמר את הפסוק הזה?

אמר לו רבי יצחק אדם הראשון אמרו, גלמי ראו עיניך, קודם שזרקת בי נשמה, ראו עיניך למעפד בדיוקני בני נשא דדמו לי. ועל ספרך כלם יכתבו, מאן אינון. ימים יוצרו, כהאי צורה ידי. ולא אחד בהם דלא אשתאר חד מנהון.

תרגום לעברית

אמר לו רבי יצחק, אדם הראשון אמרו, גלמי ראו עיניך. קדם שזרקת בי נשמה, ראו עיניך לעשות בדמותי בני אדם שידמו לי. ועל ספרך כלם יכתבו, מי הם? ימים יצרו, בצורה הזו שלי. ולא אחד בהם, שלא נשאר אחד מהם.

טקסט הזוהר

אמר רבי בן, למח. אמר ליה תא חזי, כללו דדמו ליה או ברמיזא דיליה, לא מתו במיתת נפשהון, וכללו לקו ביהוה עניינא ממש.

תרגום לעברית

אמר רבי בן, למח? אמר לו, בא ראה, כלם שדמו לו או ברמז שלו, לא מתו במיתת נפשם, וכלם לקו באותו ענין ממש.

טקסט הזוהר

תא חזי, אמר רבי יהודה דיוקניה דאדם הראשון ושפירותיה הוה כזהרא דרקיעא עלאה דעל גבי שאר רקיעי, וכהוה נהורא דגניז קודשא בריך הוא לצדיקיא לעלמא דאתי, וכל אינון דהוו רמיזא ביה מדיוקניה דאדם הראשון ביה לקו ומיתו.

תרגום לעברית

בא ראה, אמר רבי יהודה, דמותו של אדם הראשון ויפיו היה כזהר הרקיע העליון שעל גבי שאר הרקיעים, וכאותו האור שגנז הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעולם הבא. וכל אותם שהיו רמוזים בו מדמותו של אדם הראשון, בו הם לקו ומיתו.

דְּכָה אֹרְחוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְהִיב עוֹתָרָא לְבַר אִינִישׁ, לְמָה, לְמִיזֵן עֲנִיִּין וּלְמַעַבְד פְּקוּדוֹי. לֹא עֶבֶיד הָאִי וְאַתְגָּאִי (וְאִי אַתְגָּלִיא בִּיה) בְּהֵהוּא עוֹתָרָא, בִּיה יִלְקִי דְכְתִיב, (קֹהֶלֶת ה) עֶשֶׂר שְׁמוֹר לְבַעְלִי לְרַעְתּוֹ. יְהִיב לִיה בְּנִין, לְמָה, לְמִילָף לְהוּ אֹרְחוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְמִיטֵר פְּקוּדוֹי כְּדָאמוֹר בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית יח) כִּי יִדְעָתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצִוָה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְיָ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְגו'. לֹא עֶבֶיד הָאִי וּמִתְגָּאָה בְּהוּ, בְּהוּ לְקִי דְכְתִיב, (אִיּוֹב יח) לֹא נִין לוֹ וְלֹא נֶכֶד בְּעַמּוֹ וְגו'. וְכֵן כְּהָאִי גּוּוֹנָא כִּד יְהִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשִׁפִּירוֹתָא טָבָא עֲלָאָה דְאָדָם הָרָאשׁוֹן לְהוּ, לְמָה, בְּגִין לְמִיטֵר פְּקוּדוֹי וּלְמַעַבְד רְעוּתִיה, לֹא עֶבְדוּ כְּדִין אֱלָא אַתְגָּאוּ בִּיה. בִּיה לְקוּ בְּהָאִי שְׁפִירוֹתָא.

תרגום לעברית

שְׂכָה דְרַכּוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - נוֹתֵן עֶשֶׂר לְאָדָם, לְמָה? לְזוֹן אֶת הָעֲנִיִּים וּלְעֲשׂוֹת מִצְוֹתָיו. אֵינּוּ עוֹשֶׂה אֶת זֶה וּמִתְגָּאָה [וְאִם נִתְגַּלָּה בּוֹ] בְּעֶשֶׂר הֵהוּא - בּוֹ יִלְקֶה, שְׂכָתוֹב (קֹהֶלֶת ה) עֶשֶׂר שְׁמוֹר לְבַעְלִי לְרַעְתּוֹ. נוֹתֵן לוֹ בְּנִים, לְמָה? לְלַמֵּד אוֹתָם דֶּרֶךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו, כְּמוֹ שְׁאָמוֹר בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית יח) כִּי יִדְעָתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצִוָה אֶת בְּנָיו וְאֶת כָּל בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְגו'. הוּא לֹא עוֹשֶׂה אֶת זֶה וּמִתְגָּאָה בָּהֶם - בָּהֶם הוּא לוֹקֶה, שְׂכָתוֹב (אִיּוֹב יח) לֹא נִין לוֹ וְלֹא נֶכֶד בְּעַמּוֹ וְגו'. וְכֵן כְּמוֹ זֶה, כְּשֶׁנוֹתֵן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיפִי טוֹב עֲלִיוֹן שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן לָהֶם, לְמָה? כְּדִי לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. לֹא עָשׂוּ כֶּה אֱלָא הִתְגָּאוּ בּוֹ - בּוֹ לוֹקִים, בִּיפִי הָזֶה.

טקסט הזוהר

אָמַר רַב יְהוּדָה, כִּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָדָם הָרָאשׁוֹן, הָוָה גּוֹלָם עַד לֹא זָרִיק בִּיה נִשְׁמָתָא, וְקָרָא לָהּ הוּא מְלָאכָא דְהוּא מְמוּנָה עַל דִּיוִקְנָא דְבְנֵי נָשָׂא, וְאָמַר לוֹ עֲנִיִּין וְצַר בְּדִיוִקְנָא דְדִין שִׁיתָא בְּנֵי נָשָׂא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית ה) וַיּוֹלֶד בְּדָמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ

וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת, כְּלוּמַר שִׁיתָא.

תרגום לעברית

אמר רב יהודה, כְּשֶׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרָאשׁוֹן, הָיָה גִלְם טָרַם שְׁזָרַק בּוֹ נִשְׁמָה, וְקָרָא לְאוֹתוֹ הַמִּלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל צוּרוֹת בְּנֵי אָדָם, וְאָמַר לוֹ: עֵינַי וְצַר בְּדַמוֹת הַזֶּה שֶׁשָּׂה בְנֵי אָדָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (בראשית ה) וַיּוֹלֶד בְּדַמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת, כְּלוּמַר שִׁיתָא שֵׁשׁ.

טקסט הזהיר

אמר רבי יצחק מההוא עפרא ממש דאתברי אדם הראשון נסיב קודשא בריה הוא לאתבראה אלין שיתא, וקרא ליה שֵׁת, שִׁיתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיּוֹלֶד בְּדַמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ מֵאוֹתָהּ הָעֵיסָה שֶׁנִּבְרָא הַגּוֹלָם שָׁלוֹ, וְעַל כֵּן נֶאֱמַר גִּלְמֵי רָאוּ עֵינֶיהָ וְעֵינֶיהָ בּוֹ לַעֲשׂוֹת (ד"א ל"ג ב) דְדָאמוּ לִיה. וְעַל סִפְרָךְ כָּלָם יִכְתְּבוּ, מֵאֵן אֵינוֹן, כִּלְהוּ דְלֹא נָטְרוּ מֵאֵי דִיְהֵב קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹון וְאֵתְרִדּוּ מִן עֲלָמָא (ואתדנו בההוא דינא).

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, מֵאוֹתוֹ עֶפְרָא מִמֶּשׁ שֶׁנִּבְרָא אָדָם הָרָאשׁוֹן, לָקַח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אֶת שֵׁשֶׁת אֱלֹהִים, וְקָרָא לוֹ שֵׁת שֵׁשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיּוֹלֶד בְּדַמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ, מֵאוֹתָהּ הָעֵסָה שֶׁנִּבְרָא הַגִּלְם שָׁלוֹ. וְעַל כֵּן נֶאֱמַר גִּלְמֵי רָאוּ עֵינֶיהָ, וְעֵינֶיהָ בּוֹ לַעֲשׂוֹת [בו] שְׁדוּמִים לוֹ. וְעַל סִפְרָךְ כָּלָם יִכְתְּבוּ, מִי הֵם? כָּלָם שְׁלֹא שְׁמָרוּ מַה שֶּׁנִּתֵּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לָהֶם וְנִטְרָדוּ מִן הָעוֹלָם [ונדונו באותו הדין].

טקסט הזהיר

תַּנּוּן הָתָם אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב אֲשַׁכְּחֵנָּא דְתַלְתָּ מִטְרָן הָוִי לִילְיָא, וְכָל חַד וְחַד אֵית עֲנִינָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּבֵר נָשׁ. כַּד נִפְיָק נִשְׁמַתִּיה מִינֶיהָ וְאִשְׁתַּאֲרָה הוּא גּוֹלְמָא נְאִים עַל עַרְסִיהָ, וְנִשְׁמַתִּיה סִלְקָא בְּכָל לִילְיָא קָמִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵי

זָכָאָה הִיא חֲדָאן עֲמָה, וְאִי לָא דַחֲזִין לָהּ לְבַר. אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב מַאי דְכָתִיב, (שִׁיר
הַשִּׁירִים ה) הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מֶה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחוּלַת
אַהֲבָה אָנִי.

תרגום לעברית

שְׁנִינוּ שֵׁם, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, מִצְּאֵנוּ שְׁשָׁלֵשׁ מִשְׁמְרוֹת הוּא הַלֵּילָה, וּלְכָל אֶחָד
וְאֶחָד יֵשׁ עֲנִין לְקַבֵּ"ה בְּאָדָם, כְּשִׁיּוּצֵאֵת נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ וְנִשְׁאַר אוֹתוֹ גֶּלֶם יֵשֵׁן עַל מִטָּתוֹ,
וְנִשְׁמָתוֹ עוֹלָה בְּכָל לַיְלָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם הִיא צְדִיקָה -
שְׁמִיחִים עֲמָה, וְאִם לֹא - דּוֹחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה. אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, מֶה שְׁכָתוֹב (שִׁיר
ה) הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מֶה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחוּלַת אַהֲבָה אָנִי.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, הַנִּשְׁמָה אוֹמֶרֶת לְאוֹתָם
הַנִּשְׁמוֹת הַזּוֹכוֹת לִיכְנֵס לִירוּשָׁלַם שֶׁל מַעְלָה, וְהֵם הַנִּקְרְאוֹת בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם עַל שְׁזוּכוֹת
לִיכְנֵס שֵׁם, וּלְפִיכָךְ הַנִּשְׁמָה אוֹמֶרֶת לָהֶם הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת
דּוֹדִי דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. רַב אָמַר זֶה זִיו אֶסְפֹּקְלִרְיָא שֶׁל מַעְלָה. מֶה תִּגִּידוּ לוֹ
שְׁחוּלַת אַהֲבָה אָנִי, לִיהֲנוֹת מִזִּיו שְׁלוֹ וּלְהִסְתוּפֵּךְ בְּצִלוֹ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם - הַנִּשְׁמָה אוֹמֶרֶת
לְאוֹתָם הַנִּשְׁמוֹת הַזּוֹכוֹת לִיהֲכָנֵס לִירוּשָׁלַם שֶׁל מַעְלָה, וְהֵם הַנִּקְרְאוֹת בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם עַל
שְׁזוּכוֹת לִכְנֵס שֵׁם, וּלְפִיכָךְ הַנִּשְׁמָה אוֹמֶרֶת לָהֶם הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, אִם
תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי - זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רַב אָמַר, זֶה זִיו אֶסְפֹּקְלִרְיָא שֶׁל מַעְלָה. מֶה
תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחוּלַת אַהֲבָה אָנִי, לִיהֲנוֹת מִזִּיו שְׁלוֹ וּלְהִסְתוּפֵּךְ בְּצִלוֹ.

רב הונא אמר שחולת אהבה אני, אותה התשוקה והכסוף שפספתי בעולם על הכל לפיכך אני חולה. רבי יהודה אמר זו אהבה שאוהבת הנשמה לגוף, דכיון שנשלים קצו של גוף אותם הימים שנגזרו עליו כמה דאת אמר ויהיו חיי שרה, מה כתיב ויקם אברהם מעל פני מתו וגו'.

תרגום לעברית

רב הונא אמר, שחולת אהבה אני - אותה התשוקה והכסוף שפספתי בעולם על הכל, לפיכך אני חולה. רבי יהודה אמר, זו אהבה שאוהבת הנשמה לגוף. שפיון שנשלים קצו של גוף, אותם הימים שנגזרו עליו, כמו שנאמר ויהיו חיי שרה, מה כתוב? ויקם אברהם מעל פני מתו וגו'.

טקסט הזוהר

אמר רב יהודה אמר רב מה כתיב בפסוק קודם זה דכתיב ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען.

תרגום לעברית

אמר רב יהודה אמר רב, מה כתוב בפסוק קדם זה? שכתוב ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען.

טקסט הזוהר

רבי יצחק אמר רבי יוחנן ברא קודשא בריך הוא לאדם והכניס בו ארבעה דברים הנחלקים בגוף. אמר רבי יהודה המחוברים בגוף. רבי יצחק אמר הנחלקים בגוף שהם חולקים להתפרש כל אחד ליסודו כשיוצא האדם מן העולם הזה. רבי יהודה אמר המחוברים בגוף בחייו, משמע מקרא דכתיב ותמת שרה, זה הגוף. בקרית ארבע, אלו הארבע יסודות. היא חברון, שהיו מחוברים בגופו בחייו. בארץ כנען, בעולם הזה הבוחר אדם בזמן מועט:

רבי יצחק אמר רבי יוחנן, ברא הקדוש ברוך הוא את האדם והכניס בו ארבעה דברים הנחלקים בגוף. אמר רבי יהודה, המחברים בגוף. רבי יצחק אמר הנחלקים בגוף, שהם חולקים להתפרש כל אחד ליסודו כשיוצא האדם מן העולם הזה. רבי יהודה אמר, המחברים בגוף בחייו, משמע מהפסוק שכתוב ותמת שרה - זה הגוף. בקרית ארבע - אלו ארבעה היסודות. היא חביון - שהיו מחברים בגופו בחייו. בארץ פנעו - בעולם הזה הבוחר אדם בזמן מועט.

טקסט הזהר

ויבא אברהם לספד לשרה ולבכיתה. היינו (דכתיב) דתנן כל שבעת הימים נפשו של אדם פוקדת לגופו ומתאבלת עליו, הלא הוא דכתיב, (איוב יד) אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאכל. כהאי גוונא ויבא אברהם לספד לשרה ולבכיתה. ויבא אברהם, זו היא הנשמה. לספד לשרה, זה הגוף.

תרגום לעברית

ויבא אברהם לספד לשרה ולבכיתה. היינו [שכתוב] ששנינו, כל שבעת הימים נפשו של אדם פוקדת לגופו ומתאבלת עליו. זהו שכתוב (איוב יד) אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאכל. כמו זה, ויבא אברהם לספד לשרה ולבכיתה. ויבא אברהם - זו היא הנשמה. לספד לשרה - זה הגוף.

טקסט הזהר

אמר רבי יצחק בשעה שהנשמה זוכה ועולה למקום מעלתה, הגוף שוכב בשלום וינוח על משכבו הלא הוא דכתיב, (איוב נז) יבא שלום ינוחו על משכבותם, הלא נכחה. מאי הולך נכחה.

אמר רבי יצחק, בשעה שהנשמה זוכה ועולה למקום מעלתה, הגוף שוכב בשלום ויגנוח על משכבו. זהו שכתוב (ישעיה נז) יבוא שלום יגווחו על משכבותם הלה נכחו. מה זה הלה נכחו

טקסט הזהיר

אמר רבי יצחק הנשמה הולה נכחה למקום העדן הגנוז לה. מאי משמע. אמר רבי יהודה מהאי משמע, נכחה כתיב, (לפנינו כ' בואו ועי' לעיל פג ב בדרך אמת אות ג) כה"א. ובשעה שאינה זוכה והיא ראויה לקבל עונשה הולכת משוממת ומבקרת בכל יום לגוף ולקבר.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, הנשמה הלה נכחו למקום העדן הגנוז לה. מה משמיע? אמר רבי יהודה, מזה נשמע נכחה כתוב כה"א. ובשעה שאינה זוכה, והיא ראויה לקבל עונשה, הולכת משוממת ומבקרת בכל יום את הגוף ואת הקבר.

טקסט הזהיר

אמר רבי יוסי האי קוליתא דקרדינותא, כד אזיל בסריחותא לכאן ולכאן אזל ומבקר לה לאתרה תריסר ירחי. כה נשמתא ההיא דאתחזיא לקבלא ענשא, אזלה לבר בעלמא ומפקדת לה לאתרה תריסר ירחי בבתי קברי ובעלמא.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, עצם הקולית [ירר] הקשה הנה, כשהולה בסריחות לכאן ולכאן, הולה ומבקר את מקומו שנים עשר חדשים. כה הנשמה ההיא שראויה לקבל ענש, הולכת בחוץ בעולם, ופוקדת את מקומה שנים עשר חדשים בבתי הקברות ובעולם.

אמר רבי יהודה תא חזי, דכתיב ויקם אברהם מעל פניו מתו וגו', אמר רבי אבא וקא תנן דכד נשמתא היא בתשלומא עלאה, ניתוסף בה ה' ונקראת אברהם בתשלומא עלאה. והכא את אמר דכד ליתא זכא כל כך דכתיב ויקם אברהם. עבדת מאן דיתיב בכרסיא נחית בגו זוטא תתאה.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, בא ראה שכתוב ויקם אברהם מעל פניו מתו וגו'. אמר רבי אבא, והרי שנינו שכאשר הנשמה היא בשלמות עליונה, נוספת לה ה"א, ונקראת אברהם בשלמות עליונה, וכאן אתה אומר כאשר אינו צדיק כל כך, שכתוב ויקם אברהם. עשית שמי שיושב בכסא יורד לתוך קטן תחתון

טקסט הזוהר

אלא הכי גזרנא ויקם אברהם מעל פניו מתו, דאמר רבי בו אמר רבי זריקא כשהנשמה ראוייה לעלות למקום עדנה, קודם מגינה על הגוף הקדוש שיוצאת משם ואחר כך עולה למקום מעלתה, הדיא הוא דכתיב ויקם אברהם מעל פניו מתו זהו הגוף.

תרגום לעברית

אלא כך גזרתי - ויקם אברהם מעל פניו מתו. שאמר רבי בו אמר רבי זריקא, כשהנשמה ראוייה לעלות למקום עדנה, קדם מגינה על הגוף הקדוש שיוצאת משם, ואחר כך עולה למקום מעלתה. זהו שכתוב ויקם אברהם מעל פניו מתו, זה הגוף.

טקסט הזוהר

וידבר אל בני חת אלו שאר גופות הצדיקים שהם (ד"א ל"ג בני) חתחתים ונהלמים בעולם למען יראת קונם, חתים על שהם שוכני עפר, ואמאי צריכה להו אמר רבי יהודה כלל במגנינא כתיבין, ועל (דהוי ד"א דא הוי ההוא) גופא במגנינא עמהון. ומה אמר להו בדרה פיוס ובדרה כבוד.

וַיִּדְבֹר אֶל בְּנֵי חֵת - אֵלּוּ שָׂאֵר גּוֹפּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם [ד"א בני] חֲתָנֵהֶם וְנִהְלָמִים
 בְּעוֹלָם לְמַעַן יֵרָאֶת קוֹנָם, חֲתָנִים עַל שֶׁהֵם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם. וְלָמָּה צָרִיכָה אוֹתָם? אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, הַכֹּל כְּתוּבִים בְּמִנְיָן, וְעַל [שהיה, ד"א זה היה אותו] הַגּוֹף בְּמִנְיָן עִמָּהֶם. וּמָה
 אָמַר לָהֶם בְּדֶרֶךְ פִּיּוּס וּבְדֶרֶךְ כְּבוֹד?

טקסט הזוהר

גַּר וְתוֹשֵׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם וְגו' דִּהְיֵה גּוֹפֵא יְהוִי בְּמִנְיָנָא חַד עִמָּכוֹן בְּחַבּוּרָא דָּא. אָמַר רַבִּי
 רָאִה מָה כְּתִיב וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת אֶת אַבְרָהָם וְגו'. כִּמוֹ כֵּן בְּדֶרֶךְ כְּבוֹד בְּדֶרֶךְ פִּיּוּס, הִדָּא הוּא
 דְּכְתִיב שְׁמַעְנוּ אֲדוֹנֵי נְשִׂיא אֱלֹהִים אֶתְּהָ בְּתוֹכְנוּ.

תרגום לעברית

גַּר וְתוֹשֵׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם וְגו'. שֶׁהַגּוֹף הַזֶּה יִהְיֶה בְּמִנְיָן אֶחָד עִמָּכֶם בְּחַבּוּר הַזֶּה. אָמַר רַבִּי,
 רָאִה מָה כְּתוּב, וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת אֶת אַבְרָהָם וְגו'. כִּמוֹ כֵּן בְּדֶרֶךְ כְּבוֹד, בְּדֶרֶךְ פִּיּוּס. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב שְׁמַעְנוּ אֲדוֹנֵי נְשִׂיא אֱלֹהִים אֶתְּהָ בְּתוֹכְנוּ.

טקסט הזוהר

מֵאִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אֶתְּהָ. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס קוֹדֵם שֶׁיֵּצֵא הַצְּדִיק מִן הָעוֹלָם, בֵּת קוֹל יוֹצֵאת
 בְּכָל יוֹם עַל אוֹתָם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן הַכִּינוּ מָקוֹם לְפָלוּנִי שְׂיָבֵא לְכָאן. וְעַל כֵּן הֵם
 אוֹמְרִים מֵאֵת אֱלֹהִים מְלַמְעָלָה אֶתְּהָ נְשִׂיא בְּכָל יוֹם בְּתוֹכְנוּ, בְּמַכְחַר קְבָרֵינוּ בְּמַכְחַר
 הַצְּדִיקִים הַצְּדִיקִים בְּחַבּוּרַת הַמוֹכְחָרִים מִנֵּה אוֹתוֹ הַכְּנִיסָהוּ בְּחֻשְׁבוֹן עֲמָנוּ, וְאִישׁ מִמֶּנּוּ
 לֹא יִמְנַע אֶת הַמִּנְיָן כִּי כוֹלָנוּ שְׂמִיחִים בּוֹ וּמִקְדִּימִים לוֹ שְׁלוֹם.

תרגום לעברית

מָה זֶה נְשִׂיא אֱלֹהִים אֶתְּהָ? אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, קֹדֶם שֶׁיֵּצֵא הַצְּדִיק מִן הָעוֹלָם, בֵּת קוֹל
 יוֹצֵאת בְּכָל יוֹם עַל אוֹתָם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן: הַכִּינוּ מָקוֹם לְפָלוּנִי שְׂיָבֵא לְכָאן. וְעַל כֵּן
 הֵם אוֹמְרִים, מֵאֵת אֱלֹהִים מְלַמְעָלָה אֶתְּהָ נְשִׂיא בְּכָל יוֹם בְּתוֹכְנוּ. בְּמַכְחַר קְבָרֵינוּ,

במבחר הצדיקים, בחבורת הצדיקים המבחרים מנה אותו, הכניסוהו בחשבון עמנו, ואיש ממנו לא ימנע את המנין, כי כלנו שמחים בו ומקדימים לו שלום.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי בן (דף קכד ע"א) פאי תא חזי, כיון שהנשמה פוגעת בהם (ותדון), לאחר כך פוגעת לאותו המלאך הממונה עליהם דתנן מלאך ממונה על בתי קברי ודומה שמו, והוא מכריז ביניהם בכל יום על הצדיקים העתידים לכנס ביניהם, ומיד פוגעת בו כדי לשכן הגוף בהשקט ובבטחה ובמנוחה ובהנאה, (עלאה) הדא הוא דכתיב וידבר אל עפרון.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי בן פאי, בא ראה, כיון שהנשמה פוגעת בהם ותדון, לאחר כך פוגעת לאותו המלאך הממונה עליהם. ששנינו, מלאך הממונה על בתי הקברות ודומה שמו, והוא מכריז ביניהם בכל יום על הצדיקים העתידים לכנס ביניהם, ומיד פוגעת בו כדי לשכן הגוף בהשקט ובבטחה ובמנוחה ובהנאה [עליונה]. זהו שכתוב וידבר אל עפרון.

טקסט הזוהר

אמר רבי ייסא זה המלאך הנקרא דומה, ולמה נתכנה שמו עפרון, על שהוא ממונה על שוכני עפר. והפקדו בידו כל פנקסי הצדיקים וחבורות החסידים השוכנים בעפר, והוא עתיד להוציאם בחשבון.

תרגום לעברית

אמר רבי ייסא, זה המלאך הנקרא דומה. ולמה נתכנה שמו עפרון? על שהוא ממונה על שוכני עפר, והפקדו בידו כל פנקסי הצדיקים וחבורות החסידים השוכנים בעפר, והוא עתיד להוציאם בחשבון.

וְתֵאֵנָּא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לְעֵתִיד לָבֹא כְּשִׁיפְקוּד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת הַמֵּתִים,
 יִקְרָא לְמַלְאָךְ הַמְּמוּנָה עַל הַקְּבָרוֹת, וְדוֹמָה שְׁמוֹ, וְיִתְבַּע מִמֶּנּוּ מִנֵּין כָּל הַמֵּתִים הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲסִידִים וְאוֹתָם גָּרִי הַצֶּדֶק וְשִׁנְהֵרְגוּ עַל שְׁמוֹ, וְהוּא מוֹצִיאָם בְּחֶשְׁבֹּן כְּמוֹ שֶׁנִּטְלָם
 (שְׁמוֹת צו ב) בְּחֶשְׁבֹּן, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (יִשְׁעִיָּה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צָבָאָם וְגו' אִישׁ לֹא
 נִעְדָּר.

תרגום לעברית

וְלִמְדֵנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לְעֵתִיד לָבֹא כְּשִׁיפְקוּד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת הַמֵּתִים,
 יִקְרָא לְמַלְאָךְ הַמְּמוּנָה עַל הַקְּבָרוֹת, וְדוֹמָה שְׁמוֹ, וְיִתְבַּע מִמֶּנּוּ מִנֵּין כָּל הַמֵּתִים הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲסִידִים וְאוֹתָם גָּרִי הַצֶּדֶק וְשִׁנְהֵרְגוּ עַל שְׁמוֹ, וְהוּא מוֹצִיאָם בְּחֶשְׁבֹּן כְּמוֹ שֶׁנִּטְלָם
 בְּחֶשְׁבֹּן. זֶהוּ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צָבָאָם וְגו' אִישׁ לֹא נִעְדָּר.

טקסט הזוהר

וְתֵאֵנָּא אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַבִּי יַעֲקֹב, נִפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים נְתוּנוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל מַלְאָךְ זֶה שֶׁשְׁמוֹ
 דוֹמָה, לְהַכְנִיסָם בְּגִיהֶנֶם וּלְדוֹן שָׁם, וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְסְרוֹת בְּיָדוֹ, שׁוֹב אֵינָן חוֹזְרוֹת עַד שִׁיכְנְסוּ
 לְגִיהֶנֶם, וְזֶה יִרְאֵת דָּוִד שֶׁנִּתְיָרָא כְּשֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ עוֹן שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים צד) לוֹלִי יִי עֲזָרְתָּה
 לִי כִּמְעֻט שְׁכָנָה דוֹמָה נִפְשִׁי. אָמַר רַבִּי יִיסָא הַנֶּשְׁמָה פּוֹגַעַת לוֹ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ גּוֹף עִם
 שְׂאָר גּוֹפּוֹת הַצְּדִיקִים בְּחֶשְׁבוֹנָם הֵדָּא הוּא דְכָתִיב וַיְדַבֵּר אֶל עֶפְרוֹן וְגו'.

תרגום לעברית

וְלִמְדֵנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַבִּי יַעֲקֹב, נִפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים נְתוּנוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל מַלְאָךְ זֶה
 שֶׁשְׁמוֹ דוֹמָה לְהַכְנִיסָם בְּגִיהֶנֶם וּלְדוֹן שָׁם. וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְסְרוֹת בְּיָדוֹ, שׁוֹב אֵינָן חוֹזְרוֹת, עַד
 שִׁיכְנְסוּ לְגִיהֶנֶם. וְזֶה יִרְאֵת דָּוִד שֶׁנִּתְיָרָא כְּשֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ עוֹן, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים צד) לוֹלִי
 ה' עֲזָרְתָּה לִי כִּמְעֻט שְׁכָנָה דוֹמָה נִפְשִׁי. אָמַר רַבִּי יִיסָא, הַנֶּשְׁמָה פּוֹגַעַת לוֹ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ
 גּוֹף עִם שְׂאָר גּוֹפּוֹת הַצְּדִיקִים בְּחֶשְׁבוֹנָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְדַבֵּר אֶל עֶפְרוֹן וְגו'.

אמר רבי תנחום המלאך קודם ואומר לו. ראה מה כתיב למעלה ועפרון יושב בתוך בני חת, שחתו לשכון בעפר. והוא מקדים ואומר לו להכניס אותו הגוף בחשבון הצדיקים, הדין הוא דכתיב ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר. מאי לכל באי שער עירו. רב נחמן אמר אינון דעאלו בכתב חושפן פנקסיה, דאמר רב נחמן והכי אתגזר (על) חשבון, על ידי דדומה עאלין בבתי קברי ובחושפן פתקא זמין לאפקא לון והוא ממונה על דיירי עפרא.

תרגום לעברית

אמר רבי תנחום, המלאך קודם ואומר לו: ראה מה כתוב למעלה - ועפרון יושב בתוך בני חת. שחתו לשכון בעפר, והוא מקדים ואומר לו להכניס אותו הגוף בחשבון הצדיקים. זהו שכתוב ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר. מה זה לכל באי שער עירו? רב נחמן אמר, אותם שנכנסו בכתב חשבון פנקסו. שאמר רב נחמן, וכך נגזר [על] חשבון, על ידי דומה נכנסים לבתי הקברות, ובחשבון הפתק עתיד להוציא אותם, והוא ממונה על שוכני העפר.

טקסט הזוהר

מהו השדה נתתי לה והמערה אשר בו. אמר רבי יוסי הפקדא דשלוה ומנוחה רבה. אמר רבי שלום בר מניומי אין לה כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מאתים עולמות וכסופין בשביל התורה הדין הוא דכתיב, (שיר השירים ח) ומאתים לנוטרים את פריה, ומאתים על שמוסרים עצמם בכל יום כאילו נהרגו על קדושת שמו, נצחו כהאי פסוקא (נ"א וכך אמרו בהאי פסוקא) דכתיב ואהבת את יי וגו'.

מה זה השדה נתתי לך והמַעֲרָה אֲשֶׁר בו? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹצֵר שֶׁל שְׁלֹה וּמְנוּחָה רַבָּה.
אָמַר רַבִּי שְׁלום בַּר מְנַיִמִי, אֵין לָךְ כָּל צָדִיק צָדִיק מְאוֹתָם הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה שְׂאִין לוֹ
מְאֹתִים עוֹלָמוֹת וְכִסּוּפִים בְּשָׂבִיל הַתּוֹרָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שיר ח) וּמְאֹתִים לְנִטְרִים אֶת
פְּרִיּוֹ. וּמְאֹתִים עַל שְׁמוֹסְרִים עֲצָמָם בְּכָל יוֹם כְּאִלּוּ הָרְגוּ עַל קִדְשָׁת שְׁמוֹ, וְנִצְחוּ כְּמוֹ
הַפְּסוֹק הַזֶּה. [וכך אמרו בפסוק הזה] שְׁכָתוֹב וְאַהֲבָתָא אֶת ה' וְגו'.

טקסט הזוהר

וְתֵאנָא כָּל הַמְכַוֵּין לְבוֹ בְּהָאֵי פְּסוּקָא כְּדִי לְמִסֹּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ מַעֲלָה עָלָיו
הַכְּתוּב כְּאִלּוּ נִהְרַג בְּכָל יוֹם עָלָיו, הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (תהלים מה) כִּי עָלֶיךָ הוֹרְגֵנוּ כָּל
הַיּוֹם. אָמַר רַב נַחֲמָן כָּל הַמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּהָאֵי פְּסוּקָא נֹחַל אַרְבַּע מְאוֹת עוֹלָמוֹת לְעוֹלָם
הַבָּא. אָמַר רַב יוֹסֵף וְהָא תַנּוּן מְאֹתִים. אָמַר רַב נַחֲמָן מְאֹתִים עַל הַתּוֹרָה, וּמְאֹתִים עַל
שְׁמִסֵּר עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ,

תרגום לעברית

לְמַדְנּוּ, כָּל הַמְכַוֵּן אֶת לְבוֹ בַּפְּסוֹק הַזֶּה כְּדִי לְמִסֹּר נַפְשׁוֹ עַל קִדְשַׁת שְׁמוֹ, מַעֲלָה עָלָיו
הַכְּתוּב כְּאִלּוּ הִרְגָּה בְּכָל יוֹם עָלָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים מד) כִּי עָלֶיךָ הִרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם.
אָמַר רַב נַחֲמָן, כָּל הַמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בַּפְּסוֹק זֶה, נֹחַל אַרְבַּע מְאוֹת עוֹלָמוֹת לְעוֹלָם הַבָּא.
אָמַר רַב וּסָף, וְהִרִי שְׁנִינוּ מְאֹתִים? אָמַר רַב חֲמֵן, מְאֹתִים עַל הַתּוֹרָה - וּמְאֹתִים עַל
שְׁמִסֵּר עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם עַל קִדְשַׁת שְׁמוֹ.

טקסט הזוהר

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בִּימֵי וְגו'. מִתְנִיתִין. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר עַל כָּל פְּנִים כֶּךָ הוּא דְהָאֵי
מִתְנִיתִין שְׁפִיר, דְּאֵתְעִבִּיד נִשְׁמַתָּא הָהוּא דְכָתִיב בֵּיה (יחזקאל א) וְהָיָה אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ
אֶצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו. כְּדָאמֹר בְּהֵיא מִתְנִיתָא קַמִּיתָא.

אֲבָרְהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וָגו'. מִשָּׁנָה: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עַל כָּל פָּנִים כֶּה הוּא, שֶׁהַמִּשָּׁנָה
הַזֶּה יָפָה, שֶׁנַּעֲשִׂית הַנִּשְׁמָה, הֵהוּא שֶׁכָּתוּב בּוֹ (יחזקאל א) וַהֲנָה אוֹפֵן אֶחָד בָּאָרֶץ אֲצֵל
הַחַיּוֹת לֹאֲרַבְעַת פָּנָיו, כִּמוֹ שֶׁאִמּוֹר בְּאוֹתָהּ הִבְרִיתָא הִרְאִישׁוּנָה.

טקסט הזהור

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא לִימָא לָן מַר מַהֲהִיא מִתְנִיתִין אָמַר לִיה הָכִי אֶתְפָּרֵשׁ בְּתַלְתָּ עֶשְׂרִי
מְכִילָן דִּרְחֻמֵּי בְּפָרְשָׁתָא דִּילִיָּה, אֲבָל הָכָא אֵית לָן לְמִימַר. פִּתַּח וְאָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ו)
אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאַמָּה וָגו'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מַאי הִיא דְּאַנָּן קָרִינָן הָכָא
בְּשִׁיר הַשִּׁירִים לִישָׁנָא דְנוֹקְבָתָא, וְהָתֵם בְּאוֹרֵייתָא לִישָׁנָא דְדְכוּרָא.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, יֹאמַר לָנוּ מַר מֵאוֹתָהּ הַמִּשָּׁנָה. אָמַר לוֹ, כֶּה הִתְפָּרֵשׁ בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
מִדּוֹת הֶרְחָמִים בְּפָרְשָׁה שְׁלֹו, אֲבָל כָּאֵן שׁ לָנוּ לֹמַר. פִּתַּח וְאָמַר, (שִׁיר ו) אַחַת הִיא
יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאַמָּה וָגו'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַה הִיא שְׁאֲנוּ קוֹרְאִים כָּאֵן בְּשִׁיר
הַשִּׁירִים לְשׁוֹן נִקְבָּה, וְשֵׁם בְּתוֹרָה לְשׁוֹן זָכָר?

טקסט הזהור

אֵלָא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הָכָא בְּתוֹרָה נִקְרָא בְּלְשׁוֹן זָכָר אֲצֵל הַגּוֹף מִפְּנֵי שֶׁהַגּוֹף אֲצֵל
הַנִּשְׁמָה כְּאִשָּׁה אֲצֵל הַזָּכָר, וְהַנִּשְׁמָה לְגַבִּי מַעְלָה, כְּנִקְבָּה בְּפָנֵי הַזָּכָר וְכָל אֶחָד מַעְלָתוֹ
יִוָּרֵשׁ.

תרגום לעברית

אֵלָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּאֵן בְּתוֹרָה נִקְרָא בְּלְשׁוֹן זָכָר אֲצֵל הַגּוֹף, מִפְּנֵי שֶׁהַגּוֹף אֲצֵל
הַנִּשְׁמָה כְּאִשָּׁה אֲצֵל הַזָּכָר, וְהַנִּשְׁמָה כְּלַפֵּי מַעְלָה כְּנִקְבָּה בְּפָנֵי הַזָּכָר, וְכָל אֶחָד יִוָּרֵשׁ
מַעְלָתוֹ.

תַּנּוּ הָתֵם בְּאַרְבָּעָה פְּעָמִים (נ"א בשנה) בְּשַׁעַה בְּכָל יוֹם, עֵדוֹן מְנַטֵּף עַל הַגֶּן, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָם הַטְּפוֹת נֶהָר גָּדוֹל הַמִּתְחַלֵּק לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים, וְשִׁמְנָה וְאַרְבָּעִים טְפוֹת מְנַטֵּף בְּכָל יוֹם וּמִשָּׁם שְׂבָעִים אֵילָנֵי הַגֶּן הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (תהלים קד) יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר מִהֶכָּא (תהלים קו) מִשְׁקָה הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו, אֵיזוֹ הִיא עֲלִיָּה זֶהוּ עֵדוֹן. וְעֵדוֹן בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר לְמַעַלָּה מִעֲרֻבוֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר בְּעֲרֻבוֹת הוּא, דִּהָא תַנּוּ שָׁם גִּנְזֵי חַיִּים טוֹבִים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְנִשְׁמָתָן שֶׁל צְדִיקִים וְהַגְנוּז הָעֲלִיוֹן הוּא עֵדוֹן, לְמַטָּה מְכוּוֹן כְּנֻגְדּוֹ גֵּן בְּאַרְץ וְנוֹטֵל מִמֶּנּוּ שְׂפַע בְּכָל יוֹם.

תרגום לעברית

שְׁנִינוּ שָׁם, בְּאַרְבָּע פְּעָמִים [בשנה] בְּשַׁעַה בְּכָל יוֹם הָעֵדוֹן מְנַטֵּף עַל הַגֶּן, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָם הַטְּפוֹת נֶהָר גָּדוֹל הַמִּתְחַלֵּק לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים, וְשִׁמְנָה וְאַרְבָּעִים טְפוֹת מְנַטֵּף בְּכָל יוֹם, וּמִשָּׁם שְׂבָעִים אֵילָנֵי הַגֶּן. זֶהוּ שְׂפַתְנוֹב (תהלים קד) יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי ה'. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר, מִכָּאן (שם) מִשְׁקָה הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו. אֵיזוֹ הִיא עֲלִיָּה? זֶהוּ עֵדוֹן. וְעֵדוֹן בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא? רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, לְמַעַלָּה מִעֲרֻבוֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּעֲרֻבוֹת הוּא, שְׁהָרֵי שְׁנִינוּ, שָׁם גִּנְזֵי חַיִּים טוֹבִים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְנִשְׁמָתָן שֶׁל צְדִיקִים, וְהַגְנוּז הָעֲלִיוֹן. הוּא עֵדוֹן לְמַטָּה מְכוּוֹן כְּנֻגְדּוֹ גֵּן בְּאַרְץ וְנוֹטֵל מִמֶּנּוּ שְׂפַע בְּכָל יוֹם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ שִׁמְנָה וְאַרְבָּעִים נְבִיאִים עָמְדוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל וְכָל אֶחָד נָטַל בְּחֻלְקוֹ תְּמֻצִית טָפָה אַחַת מֵאוֹתָם טְפוֹת שֶׁל עֵדוֹן שֶׁהֵם שִׁמְנָה וְאַרְבָּעִים טְפוֹת. וּמָה אִם כָּל נְבִיא שֶׁנָּטַל טָפָה אַחַת מֵהֵן הִיָּתָה מִעֲלָתוֹ בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ עַל כָּל הַשָּׂאָר. אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁהָיָה מְקַבֵּל מִשִּׁמְנָה וְאַרְבָּעִים לֹא כָּל שָׂכָן, מִכָּאן אֵתָּה לָמַד כִּמָּה הִיָּתָה חֻכְמָתוֹ.

אמר רבי אבהו, שמונה וארבעים נביאים עמדו להם לישראל, וכל אחד נטל בחלקו תמצית טפה אחת מאותם טפות של עֶדֶן, שהם שמונה וארבעים טפות. ומה אם כל נביא שנטל טפה אחת מהן היתה מעלתו ברוח הקדש על כל השאר - אדם הראשון שהיה מקבל משמונה וארבעים לא כל שכן. מכאן אתה למד כמה היתה חכמתו.

טקסט הזוהר

רבי בא אמר רב כהנא וכי מאין היה להם לנביאים מאותם הטפות, אלא הכי תנו, בכל טפה וטפה היוצאת מעדן רוח חכמה יוצא עמו, ועל כן אתגזר במתניתין, אית מיא מגדלן חכימין, ואית מיא מגדלן טפשיין, ואינון מיא דמגדלן חכימין אינון מיא הוו מטפין דעדן.

תרגום לעברית

רבי בא אמר רב כהנא, וכי מאין היה להם לנביאים מאותן הטפות? אלא כך שנינו, בכל טפה וטפה היוצאת מעדן, רוח חכמה יוצאת עמו, ועל כן נגזר במשנה: יש מים שמגדלים חכמים, ויש מים שמגדלים טפשים. ואותם המים שמגדלים חכמים, אותם המים היו מטפות של עדן.

טקסט הזוהר

דאמר רבי יוסי, מיא דביה טפין יתבין (נ"א יתירין) מכל אינון ארבע נהרי קדמאא הוא דכתיב, (בראשית ב) שם האחד פישון. מאי שם האחד פישון. המיוחד מכולם פישון והוא הנופל בארץ מצרים, ולפיכך היתה חכמת (לישראל) מצרים יותר מכל העולם.

תרגום לעברית

שאמר רבי יוסי, המים שבהם טפות יושבים [נ"א: יתרים] מכל אותם ארבעת הנהרות הראשונים, הוא שכתוב (בראשית ב) שם האחד פישון. מה זה שם האחד פישון? המיוחד מכלם פישון, והוא הנופל בארץ מצרים, ולפיכך היתה חכמת [לישראל]

טקסט הזוהר

ומשנגזרה גזרה שאבדה חכמת מצרים, נטל קודשא בריך הוא אותם טפין וזרק לון ברהוא גנא, ברהוא נהרא דגנתא דעדן דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. וזה היה מוליד ארבעה אחרים והאחד המיוחד הנולד ממנו פישון היה. משנטלו אלו הטפות שלא יצאו מהגן אבדה החכמה ממצרים.

תרגום לעברית

ומשנגזרה הגזרה שאבדה חכמת מצרים, נטל הקדוש ברוך הוא אותם הטפות וזרק אותם באותו הגן, באותו הנהר של גן עדן, שכתוב (שם) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן. וזה היה מוליד ארבעה אחרים, והאחד המיוחד הנולד ממנו פישון היה. משנטלו אלו הטפות שלא יצאו מהגן, אבדה החכמה ממצרים.

טקסט הזוהר

ומאותו הרוח שהיה יוצא מעדן, תמצו' (נ' ל' ימצו) כל נביא ונביא, והיינו דכתיב מתהלה בגן לרוח היום. וגנוז זה בגן עדן לעתיד לבוא, וזה הוא הנהר שראה יחזקאל בנבואתו. ועל כן אמר הכתוב (ישעיה יא) כי מלאה הארץ דעה את יי וגו'. שאותם מים תמיד מגדלים הידיעה בעולם.

תרגום לעברית

ומאותה הרוח שהיתה יוצאת מעדן, תמצו [ימצו] כל נביא ונביא, והיינו שכתוב מתהלה בגן לרוח היום. וגנוז זה בגן עדן לעתיד לבא, וזה הוא הנהר שראה יחזקאל בנבואתו, ועל כן אמר הכתוב (ישעיה יא) כי מלאה הארץ דעה את ה' וגו'. שאותם מים תמיד מגדלים הידיעה בעולם.

תנו רבנן כל נשמתן של צדיקים למעלה בעדן הן. ומה ממה שיוֹרד מעדן ישגא החכמה בעולם, לעומדים בו ונהנין מהנאותיו וכסופיו, על אחת כמה וכמה.

תרגום לעברית

שנו רבותינו, כל נשמתן של צדיקים למעלה, בעדן הן. ומה ממה שיוֹרד מעדן ישגא החכמה בעולם - לעומדים בו ונהנים מהנאותיו וכסופיו על אחת כמה וכמה.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק כיון שהנשמה זוכה ליכנס בשערי ירושלים של מעלה. מיכא'ל השר הגדול הולך עמה ומקדים לה שלום. מלאכי השרת תמהים בו ושואלים עליה (שיר השירים ג) מי זאת עולה מן המדבר. מי זאת עולה בין העליונים מהגוף החרב שדומה להבל דכתיב, (תהלים קמד) אדם להבל דמה. הוא משיב ואומר (שיר השירים ו) אחת היא יונתי תמתי, אחת היא מיוחדת היא. אחת היא לאמה, לאמה זו היא כסא הכבוד שהיא אם לנשמה ויולדת לה שנגזרה ממנה.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, כיון שהנשמה זוכה לכנס בשערי ירושלים של מעלה, מיכא'ל השר הגדול הולך עמה ומקדים לה שלום. מלאכי השרת תמהים בה ושואלים עליה (שיר ג) מי זאת עלה מן המדבר. מי זאת עלה בין העליונה מהגוף החרב שדומה להבל, שכתוב (תהלים קמד) אדם להבל דמה. הוא משיב ואומר, (שיר ו) אחת היא יונתי תמתי. אחת היא - מיוחדת היא. אחת היא לאמה - לאמה זו היא כסא הכבוד שהיא אם לנשמה ויולדת לה, שנגזרה ממנה.

ראויה בנות ויאשרוה. אלו שאר הנשמות שהן במעלתן למעלה והם הנקראות בנות ירושלים. אמר רבי יוסי הא חזרנא על מה דאמרן אלו נקראות בנות ירושלים, והאחרות נקראות בנות לוט. ראויה בנות ויאשרוה. שאר הנשמות משבחות לה, ואומרות שלום בואה. מלכות ופילגשים, מלכות אלו האבות שהם מלכות. ופילגשים, הן גירי הצדק. כולם משבחות ומקלסות אותה עד שנכנסת למעלה, ואזי הנשמה במעלתה ומתקיימת אריכות הימים והיא הוא דכתיב ואברהם זקן בא בימים. נכנס באריכות הימים לעולם הבא.

תרגום לעברית

ראויה בנות ויאשרוה - אלו שאר הנשמות שהן במעלתן למעלה, והם הנקראות בנות ירושלים. אמר רבי יוסי, הנה חזרנו על מה שאמרנו - אלו נקראות בנות ירושלים, והאחרות נקראות בנות לוט. ראויה בנות ויאשרוה - שאר הנשמות משבחות לה ואומרות שלום בואה. מלכות ופילגשים - מלכות אלו האבות שהם מלכות, ופילגשים הם גירי הצדק. כולם משבחות ומקלסות אותה עד שנכנסת למעלה, ואזי הנשמה במעלתה ומתקיימת אריכות ימים. זהו שכתוב ואברהם זקן בא בימים. נכנס באריכות ימים לעולם הבא.

טקסט הזוהר

רבי אבא סבא קם על רגליו ואמר, מנוחה ושלום גרמין יהא לה רבי שמעון בן יוחאי דחזרת עטרה ליושנה. דתנינן במתניתא קדמא דכיון שהנשמה היא בתשלומה באתר עלאה (לזמנא בתרא עאלין) לא תבאת לגופא, אלא אתבריאן מנה נשמי אחרנין דנפקי מנה ואיהי אשתארת בקיומא, עד דאתא רבי שמעון בן יוחאי ודרש ומה אם בעולם הזה

שֶׁהוּא הֶבֶל וְהַגּוֹף שֶׁהוּא טֶפֶה סְרוּחָה נִכְנָסֶת בּוֹ אוֹתָהּ הַנֶּשְׁמָה. לְעֵתִיד לָבֹא שִׁיִּצְרְפוּ כּוֹלָם וְיִהְיֶה הַגּוֹף מּוֹבָחָר בְּקִיּוּם וְתִשְׁלוּם יוֹתֵר, אֵינּוּ דִין לְהַכְנִס אוֹתָהּ הַנֶּשְׁמָה בּוֹ בְּכָל הַתִּשְׁלוּמִין וְהַעֲלוּיִין שָׁבָה.

תרגום לעברית

רַבִּי אֲבָא הִזְקִין קָם עַל רִגְלָיו וְאָמַר, מְנוּחָה וְשָׁלוֹם עֲצָמוֹת יְהוּי לָהּ, רַבִּי שְׁמַעוֹן, שֶׁהִחֲזִירָתָה עֲטָרָה לְיִשְׁנָה. שֶׁשָּׁנִינוּ בְּבִרְיָתָא הִרְאִישׁוֹנָה, שֶׁכִּיּוֹן שֶׁהַנֶּשְׁמָה הִיא בְּשִׁלְמוֹתָהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן [לזמן אחר נכנסים], לֹא שָׁבָה לַגּוֹף, אֲלָא נִבְרְאוֹת מִמֶּנָּה נִשְׁמוֹת אַחֲרוֹת שִׁיּוֹצְאוֹת מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאַרְתָּ בְּקִיּוּם, עַד שֶׁבָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְדָרַשׁ, וְמָה אִם בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא הֶבֶל, וְהַגּוֹף שֶׁהוּא טֶפֶה סְרוּחָה, נִכְנָסֶת בּוֹ אוֹתָהּ הַנֶּשְׁמָה - לְעֵתִיד לָבֹא שִׁיִּצְרְפוּ כּוֹלָם וְיִהְיֶה הַגּוֹף מּוֹבָחָר בְּקִיּוּם וְתִשְׁלוּם יוֹתֵר, אֵינּוּ דִין לְהַכְנִס אוֹתָהּ הַנֶּשְׁמָה בּוֹ בְּכָל הַתִּשְׁלוּמִים וְהַעֲלוּיִים שָׁבָה?

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֲחָא אוֹתָהּ הַנֶּשְׁמָה (בו בְּכָל הַתִּשְׁלוּמִין וְהַעֲלוּיִין שָׁבָה) מִמָּשׁ וְאוֹתוֹ הַגּוֹף מִמָּשׁ עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִידָן בְּקִיּוּמָן לְעֵתִיד לָבֹא, אֲבָל שְׁנִיָּהּ יְהוּי שְׁלָמִים בְּתִשְׁלוּם הַדַּעַת לְהַשִּׁיג מָה שֶׁלֹּא הִשִּׁיגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה:

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֲחָא, אוֹתָהּ הַנֶּשְׁמָה [בו בְּכָל הַתִּשְׁלוּמִים וְהַעֲלוּיִים שָׁבָה] מִמָּשׁ, וְאוֹתוֹ הַגּוֹף מִמָּשׁ עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִידָן בְּקִיּוּמָן לְעֵתִיד לָבֹא, אֲבָל שְׁנִיָּהּ יְהוּי שְׁלָמִים בְּתִשְׁלוּם הַדַּעַת לְהַשִּׁיג מָה שֶׁלֹּא הִשִּׁיגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ואַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וָגו'. רַבִּי בּוֹ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן (באותם הימים) בָּאוּתוֹ הָעוֹלָם שֶׁהוּא יָמִים, וְלֹא בָּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא לֵילָה. אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב בָּאוּתָם הָעוֹלָמוֹת שֶׁהֵם יָמִים בָּאוּתָם הַהֵנָּאוֹת וְהַכְּסוּפִין שֶׁהוּא נוֹחַל: וַיֵּי בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. בָּאוּתוֹ הַמְּשֻׁרָה (נ"א המעשר) שֶׁנֶּתַן לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשֻׁמוֹ, שֶׁהִיא אוֹת ה' א, שֶׁבּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם.

תרגום לעברית

ואַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וָגו'. רַבִּי בּוֹ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, [באותם הימים] בָּאוּתוֹ עוֹלָם שֶׁהוּא יָמִים, וְלֹא בָּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא לֵילָה. אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב, בָּאוּתָם הָעוֹלָמוֹת שֶׁהֵם יָמִים, בָּאוּתָם הַהֵנָּאוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁהוּא נוֹחַל. וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. בָּאוּתָהּ הַמְּשֻׁרָה [נ"א: המעשר] שֶׁנֶּתַן לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשֻׁמוֹ, שֶׁהִיא אוֹת ה' א, שֶׁבּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

וְתִנָּיָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מַטְטְרוֹן שֶׁר הַפָּנִים שֶׁהוּא נֶעַר עֶבֶד מֵרַבּוֹ הָאֲדוֹן הַמוֹשֵׁל עָלָיו, מְמוֹנָה עַל הַנְּשֻׁמָּה בְּכָל יוֹם לְהַסְפִּיק לָהּ מֵאוּתוֹ הָאוֹר שֶׁנִּצְטָנָה, וְהוּא עֲתִיד לְמִיסֵּב חוֹשֶׁבֶן פֶּתֶקָא בְּבִתֵּי קִבְרֵי מִן דְּוִמָּה וְלֹאֲחֻזָּא לִיה קָמִי מֵאֲרִיָּה, וְהוּא זְמִין לְמַעַבְדַּ חֲמִיר הֵהוּא גִרְמָא תַּחֲתֵי אֲרַעָא לְתַקְנָא לְגוֹפִיָּא וּלְקִיּוּמָא לֹון בְּשָׁלִימוּתָא דְּגוֹפָא בְּלֹא נִשְׁמָתָא (בזמנא) דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁדֵּר לָהּ לְאַתְרָהּ.

תרגום לעברית

וְלִמְדָנוּ, אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מַטְטְרוֹן שֶׁר הַפָּנִים, שֶׁהוּא נֶעַר עֶבֶד מֵרַבּוֹ הָאֲדוֹן הַמוֹשֵׁל עָלָיו, מְמוֹנָה עַל הַנְּשֻׁמָּה בְּכָל יוֹם לְהַסְפִּיק לָהּ מֵאוּתוֹ הָאוֹר שֶׁנִּצְטָנָה, וְהוּא עֲתִיד לְקַחַת חֶשְׁבֹן פֶּתֶק בְּבִתֵּי הַקְּבֻרוֹת מְדוּמָה, וְלְהִרְאוֹת אוֹתוֹ לְפָנֵי רַבּוֹ, וְהוּא עֲתִיד לַעֲשׂוֹת שְׂאוֹר אוֹתוֹ הָעֵצִים תַּחַת הָאֲרֶז, לְתַקֵּן אֶת הַגּוֹפּוֹת וּלְקִיּוּמָם בְּשָׁלִימוּת שֶׁל גּוֹף בְּלִי הַנְּשֻׁמָּה, [בזמן] שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח אוֹתָהּ לְמִקְוָמָהּ.

אמר רבי יצחק באותה שעה מה כתיב, ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל וגו'. מהו אל עבדו, אי בחכמתא דא נסתכל מהו אל עבדו. אמר רבי נהוראי לא נסתכל אלא במה שאמר עבדו, עבדו של מקום. (זקן ביתו) הקרוב לעבודתו, ומאן איהו, זה מטטרו'ן כדקאמרן, דאיהו עתיד ליפות לגוף בבתי קברי.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, באותה שעה מה כתוב? ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל וגו'. מהו אל עבדו? אם בחכמה הוא נסתכל, מה זה אל עבדו? אמר רבי נהוראי, לא נסתכל אלא במה שאמר עבדו, עבדו של מקום, [זקן ביתו] הקרוב לעבודתו, ומי הוא? זה מטטרו'ן, כפי שאמרנו. שהוא עתיד ליפות את הגוף בבתי הקברות.

טקסט הזוהר

הדא הוא דכתיב ויאמר אברהם אל עבדו, זה מטטרון עבדו של מקום. (קפא א) זקן ביתו, שהוא תחלת בריותיו של מקום. המושל בכל אשר לו, שנתן לו קודשא בריך הוא ממשלה על כל צבאותיו.

תרגום לעברית

זהו שכתוב ויאמר אברהם אל עבדו, זה מטטרו'ן עבדו של מקום. זקן ביתו, שהוא תחלת בריותיו של מקום. המושל בכל אשר לו, שנתן לו הקדוש ברוך הוא ממשלה על כל צבאותיו.

טקסט הזוהר

ותאנא אמר רבי שמעון אמר רבי יוסי אמר רב, כל צבאותיו של אותו עבד נוטלים אור ונהנין מזיו הנשמה, דתאנא אור הנשמה לעולם הבא גדול מאור הפסא. והא מהפסא נטלה הנשמה. אלא זה לפי הראוי לו וזה לפי הראוי לו. רב נחמן אמר גדול מאור הפסא ממש דכתיב, (יחזקאל א) דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, מאי עליו על זהרו.

וּלְמַדְנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַב, כָּל צְבָאוֹתָיו שֶׁל אוֹתוֹ עֶבֶד נוֹטְלִים אוֹר וְנִהְנִים מִזֵּי הַנֶּשֶׁמָה. שְׁלַמְדְנוּ, אוֹר הַנֶּשֶׁמָה לְעוֹלָם הֵבֵא גְדוֹל מְאוֹר הַכֶּסֶּא. וְהָרִי מִהַכֶּסֶּא נִטְלָה הַנֶּשֶׁמָה? אֵלֶּא זֶה לְפִי הָרְאוּי לוֹ, וְזֶה לְפִי הָרְאוּי לוֹ. רַב נִחְמָן אָמַר, גְּדוֹל מְאוֹר הַכֶּסֶּא מִמֶּשׁ, שְׁכָתוֹב (יחזקאל א) דְּמוֹת כְּמֶרְאָה אָדָם עָלָיו מְלַמֵּעָהּ. מַה זֶה עָלָיו? עַל זֵהוּ.

טקסט הזוהר

וּכְשֶׁהוּא הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוֹתוֹ כָּל צְבָאוֹתָיו וְהַמְרַכְּבָה שֶׁלּוֹ נִזְנִין מֵאוֹתוֹ הַזֹּהָר. הַדָּא הוּא שְׁהַנֶּשֶׁמָה אוֹמֶרֶת לוֹ (דכתיב) שִׁים נָא יָדְךָ, כְּלוֹמֵר סִיעָתְךָ, תַּחַת יָרְכִי, זֶהוּ אוֹר הַנֶּשֶׁפֶע מִן הַנֶּשֶׁמָה עֲלֵיהֶם.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁהוּא הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוֹתוֹ, כָּל צְבָאוֹתָיו וְהַמְרַכְּבָה שֶׁלּוֹ נִזְנִים מֵאוֹתוֹ הַזֹּהָר. זֶהוּ שְׁהַנֶּשֶׁמָה אוֹמֶרֶת לוֹ, [שכתוב] שִׁים נָא יָדְךָ, כְּלוֹמֵר סִיעָתְךָ. תַּחַת יָרְכִי - זֶהוּ אוֹר הַנֶּשֶׁפֶע מִן הַנֶּשֶׁמָה עֲלֵיהֶם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי שְׁלוֹם כֶּה קִבְּלָנוּ בְּשַׁעַה שְׁזָה הוֹלֵךְ בְּשְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל מְקוֹם, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנִיעַ כָּל צְבָאוֹתָיו שֶׁל מַעְלָה בָּאוֹת אַחַת מִשְׁמוֹ. אָמַר רַב הוֹנָא כֶּה יָרְכִי'י בְּגִימָטְרִיא ר'ם. כְּלוֹמֵר הַנֶּשֶׁמָה אוֹמֶרֶת שִׁים נָא יָדְךָ סִיעָתְךָ תַּחַת מַעְלָתוֹ שֶׁל רָם וּנְשָׂא הַמוֹשֵׁל עַל הַכָּל וּלְאַחַר שְׁצוּהָ סִיעַת עֲלִיוֹנִים תַּחַת יָדוֹ אֲנִי מִשְׁפִּיעָה שְׁבוּעָה גְּדוֹלָה בּוֹ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. הוֹאִיל וְאָמַר בִּי שֶׁהוּא הַכָּל, לָמָּה נֶאֱמַר אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שֶׁהוּא אֲדוֹן עַל הַכָּל, בְּכַת אַחַת וּבְרַגַע אֶחָד הוּא מְנִיעַ לְכָל וְכָל כָּאִין נִגְדוֹ. רַבִּי יִצְחָק אוֹמֵר עַל שְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת מִשְׁמוֹ לְהוֹרוֹת שֶׁהוּא הַכָּל וְאִין אַחַר בְּלָתוֹ:

אמר רבי יהודה ברבי שלום, כך קבלנו, בשעה שזה הולך בשליחותו של מקום, הקדוש ברוך הוא מניע כל צבאותיו של מעלה באות אחת משמו. אמר רב הונא, כך ירכ"י בגימטריא ר"ם. כלומר, הנשמה אומרת שים נא ידך, סיעתך, תחת מעלתו של רם ונשא המושל על הכל. ולאחר שצוה סיעת העליונים תחת ידו, אני משביעך שבועה גדולה בו. אמר רבי יצחק, אלהי השמים ואלהי הארץ - הואיל ואמר בה' שהוא הכל, למה נאמר אלהי השמים? אמר רבי יהודה, שהוא אדון על הכל. בבת אחת וכרגע אחד הוא מניע לכל, וכך פאין נגדו. רבי יצחק אומר על שתיים אותיות משמו, להורות שהוא הכל ואין אחר בלתו.

טקסט הזוהר

ואשביעך ביי אלהי השמים ואלהי הארץ. אמר רב הונא ואי הוינא עמהון דמארי מתניתא כד גלו רזא דנא לא איפרשנא מנהון הכי, דהא אנא חזי עמיקין סגיאין בפומייהו דגלו ולא אתחזין לכל איניש. תא חזי, שבועת קיימא דא אומי לה נשמתא דכתיב אשר לא תקח אשה לבני.

תרגום לעברית

ואשביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ. אמר רב הונא, ואם הייתי עמהם של בעלי הבריתא כשגלו הסוד הזה, לא נפרד הייתי מהם כך, שהרי אני רואה עמקים רבים בפיהם שגלו ולא ראויים לכל אדם. בא ראה, שבועת הברית הזו נשבעת הנשמה, שכתוב אשר לא תקח אשה לבני.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק מהכא משמע שהואיל ואתה הולך בשליחות זה לא תקח אשה לבני, כלומר שלא תקח גוף לבני (ד"אלבנייני) ליכנס בגוף אחר בגוף זר בגוף שאינו ראוי לו, אלא בהוא ממשי שהוא שלי, בהוא ממשי שיצאתי ממנו, הדא הוא דכתיב כי אם

אל ארצי ואל מולדתי תלה.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, מפאן משמע, שהואיל ואתה הולך בשליחות זו, לא תקח אשה לבני. כלומר שלא תקח גוף לבני [לבניני] להפנס בגוף אחר, בגוף זר, בגוף שאינו ראוי לו, אלא בזה הוא ממשי שהוא שלי, בזה הוא ממשי שיצאתי ממנו. זהו שכתוב כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלה.

טקסט הזהיר

אמר רבי יוסי מהו ולקחת אשה לבני ליצחק. אמר רבי יצחק אותו הגוף שנצטער עמי באותו העולם, ולא היה לו הנאה וכסוף בו מפני יראת קונו, אותו הגוף ממשי תקח ליצחק עמו בהאי שמחת הצדיקים. ליצחק עמו בשמחת הקדוש ברוך הוא, ליצחק עמו דעכשו עת שחוק בעולם הדא הוא דכתיב, (תהלים קכו) אז ימלא שחוק פינו וגו'.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, מהו ולקחת אשה לבני ליצחק? אמר רבי יצחק, אותו הגוף שנצטער עמי באותו העולם ולא היה לו הנאה וכסוף בו מפני יראת קונו, אותו הגוף ממשי תקח ליצחק עמו בשמחת הצדיקים הו, ליצחק עמו בשמחת הקדוש ברוך הוא, ליצחק עמו שעכשו עת שחוק בעולם. זהו שכתוב (תהלים קכו) אז ימלא שחוק פינו וגו'.

טקסט הזהיר

אמר רבי יהודה בר יצחק תא שמע אין מלאך אחד עושה אלא שליחות אחד, ולא ב' שליחות בבת אחת. ותניא אמר רבי אבא מלאך אחד אשר קסת הסופר במתניו עתיד להרשים כל אחד ואחד על מצחו, ולאחר כן השר הגדול הולך לתקן כל אחד ואחד ולהעמידו לקבל נשמתו, הדא הוא דכתיב הוא ישלח מלאכו לפניו ולקחת אשה, מאי לפניו לפני שליחותה.

אמר רבי יהודה בר יצחק, בא תשמע, אין מלאך אחד עושה אלא שליחות אחת, ולא שתי שליחויות בבת אחת. ולמדנו, אמר רבי אבא, מלאך אחד, אשר קסת הסופר במתניו, עתיד להרשים כל אחד ואחד על מצחו, ולאחר כן השר הגדול הולך לתקן כל אחד ואחד ולהעמידו לקבל נשמתו. זהו שכתוב הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה. מה זה לפניך? לפני שליחותך.

טקסט הזוהר

רבי (אלעזר) אליעזר אזל למחמי לרפן יוחנן בן זפאי רביה, וההוא יומא ריש נרחא הנה, כד מטא גביה אמר ליה להקביל פני רבו. אמר ליה לאו על כך אמרית. אלא אנא חמי באנפך דמלה חדתא אית גבך מאינון עמיקים דאת עתיד למתבע.

תרגום לעברית

רבי [אלעזר] אליעזר הלך לראות את רפן יוחנן בן זפאי רבו, ואותו היום היה ראש חודש. כשהגיע אליו, אמר לו, הבאר שמנקה מכל טנפת, וממלאים אותו ונובע משלו יותר, מה רוצה כאן? אמר לו, חיב אדם להקביל פני רבו. אמר לו, לא כך אמרתי, אלא אני רואה בפניך שדבר חדש יש אצלך מאותם העמקים שאתה עתיד לשאל.

טקסט הזוהר

אמר ליה, חמינא האי אור הראשון דמטלנוי עשרה ובעשרה נטיל, וברזא דעשרה נהיג לכלא, ובאתותא דעשרה עביד עובדוי. ותאנא עשרה פתקין עשרה מפתחין דבי קצרי בידוי, ופתקין עשרה נטיל בגינתא דעדן לאתקנא ארעא על גופיהון דצדיקיא.

תרגום לעברית

אמר לו, ראיתי את האור הראשון הזה שמסעותיו עשרה, ונוסע בעשרה, ובסוד של עשרה מנהיג את הכל, ובאותיות של עשרה עושה את מעשיו. ולמדנו, עשרה פתקים, עשרה מפתחות של בית חולים בידו, ועשרה פתקים נוטל בגן עדן להתקין ארץ על

טקסט הזוהר

אמר ליה אליעזר ברי חמית הוית יתיר ממלאכא קדישא דעלמא, בעשרה אתברי, בעשרה אתנהיג. בעשרה פרסיא קדישא, בעשרה אורייתא, הוא בעשרה מטלנוי, בעשרה עלמין עלאין (בעשרה) וחד עלאה על כלא בריה הוא.

תרגום לעברית

אמר לו, אליעזר בןי, היית רואה יותר ממלאך קדוש של העולם, בעשרה נברא, בעשרה מנהג. בעשרה הכסא הקדוש. בעשרה התורה, הוא בעשרה מסעותיו. בעשרה עולמות. עליונים [בעשרה]. ואחד עליון על הכל ברוך הוא.

טקסט הזוהר

ואימא לה מלה דעתיה דמארי דמתניתא הוה בהאי מה כתיב ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר ליה רבי זכינא לפסוקא דא, אבל וכל טוב אדניו בידו מהו. אמר ליה הוא שמייה דמאריה דאזיל גבי לאעלא ליה ולאנהגא (ולאגנא) ליה, אמר דא ודאי הוא כי שמי בקרבו.

תרגום לעברית

ואמר לה דבר, דעתו של בעל המשנה היתה כזה. מה כתוב? ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר לו, רבי, זכיתי לפסוק הזה, אבל וכל טוב אדניו בידו מהו? אמר לו, הוא שמו של רבו שהלה אליו להכניסו ולהנהיג [ולהגן] אותו. אמר, זהו ודאי, כי שמי בקרבו.

תַּנֵּן אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ תָא חֲזִי, מֵאֵן דִּידַע שְׁמִיָּה עַל בּוֹרֵיָּהּ, יָדַע דִּהוּא וְשְׁמִיָּה חַד הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁמִיָּה חַד דְּכְתִיב, (זכריה יד) יְיָ אֶחָד וְגו' (כלהו) כְּלוּמַר הַשֵּׁם וְהוּא אֶחָד.

תרגום לעברית

שְׁנִינּוּ, אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ, בָּא רָאָה, מִי שְׂיֻדַּע אֶת שְׁמוֹ עַל בְּרִיּוֹ, יוֹדַע שֶׁהוּא וְשְׁמוֹ אֶחָד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁמוֹ אֶחָד, שְׁכָתוּב (זכריה יד) ה' אֶחָד וְגו'. [כלם] כְּלוּמַר, הַשֵּׁם וְהוּא אֶחָד.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֲבָא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא בְּפִרְשָׁתָא דָּא: וַיִּכְרֶךְ הַגְמָלִים מַחוּץ לְעִיר אֶל בָּאָר הַמַּיִם. אָמַר רַבִּי אֲבָא מַחוּץ לְעִיר, דָּא הוּא בֵּי קִבְרֵי. אֶל בָּאָר הַמַּיִם, דִּתְנִיָּא הַנִּקְדָּמִים בְּכַתְּבֵי קִבְרֵי אוֹתָם שְׁנַשְׂאוּ וְנִתְּנוּ בַּתּוֹרָה, דִּהָא תַּנֵּן כְּשֶׁנִּכְנַס אָדָם לְקִבְרָא מַה דְּשָׂאָלוּ לִיהַ תַּחֲחִלָּה אִם קָבַע עֲתִים לַתּוֹרָה דְּכְתִיב, (ישעיה לג) וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתָךְ וְגו'. וְכַשְׂיֵצָא אֵינוֹ דִּין (לקיימם) לְהַקִּימָם בַּתַּחֲלָה.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֲבָא, יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל בְּפִרְשָׁה הַזֹּאת: וַיִּכְרֶךְ הַגְמָלִים מַחוּץ לְעִיר אֶל בָּאָר הַמַּיִם. אָמַר רַבִּי אֲבָא, מַחוּץ לְעִיר - זֶהוּ בֵּית הַקְּבֵרוֹת. אֶל בָּאָר הַמַּיִם - שְׁלַמְדֵּנוּ, הַנִּקְדָּמִים בְּכַתְּבֵי הַקְּבֵרוֹת - אוֹתָם שְׁנַשְׂאוּ וְנִתְּנוּ בַּתּוֹרָה. שְׁהָרִי שְׁנִינּוּ, כְּשֶׁנִּכְנַס אָדָם לְקִבְרָא, מַה שְּׂאָלוּ אוֹתוֹ בַּתַּחֲלָה - אִם קָבַע עֲתִים לַתּוֹרָה, שְׁכָתוּב (ישעיה לג) וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתָךְ וְגו'. וְכַשְׂיֵצָא, אֵינוֹ דִּין [לקיימם] לְהַקִּימָם בַּתַּחֲלָה.

אמר רבי אבא לעת ערב זהו יום ששי שהוא ערב השבת שאז הזמן לקיימא מתיא, מאי משמע דתנן שיתא אלפי שנין הוי עלמא, והוא אלה ששי שהוא סיום הכל, והיינו לעת ערב, זמן סיום הכל. לעת צאת השואבות, אלו הם תלמידי חכמים השואבים מימיה של תורה שהוא עת לצאת ולהתנער מן העפר.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, לעת ערב - זהו יום ששי, שהוא ערב השבת, שאז הזמן להעמיד את המתים. מה משמע? ששנינו. ששת אלפי שנים הוא העולם, והוא אלה ששי שהוא סיום הכל. והיינו לעת ערב, זמן סיום הכל. לעת צאת השאבת - אלו הם תלמידי חכמים השואבים מימיה של תורה, שהוא עת לצאת ולהתנער מן העפר.

טקסט הזוהר

ואמר רבי אבא עוד יש לדעת דתנן אותם המתעסקים לדעת את בוראם בעולם הזה ונשמתם בתשלומה לעולם הבא זכו לצאת משבועות הנשמה הולך לדעת מי הוא גופה ממש ומאי הוא. הנה אנכי נצב על עין המים אף על גב שתלמיד חכם הוא הולך אחר התשלוש, דכתיב והיה העלמה היוצאת לשאוב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך אמור לי רמז ידיעתו ממה שהשגת.

תרגום לעברית

ואמר רבי אבא, עוד יש לדעת, ששנינו, אותם המתעסקים לדעת את בוראם בעולם הזה ונשמתם בתשלומה לעולם הבא, זכו לצאת משבועות הנשמה, הולך לדעת מי הוא גופה ממש ומה הוא. הנה אנכי נצב על עין המים, אף על גב שתלמיד חכם הוא, הולך אחר התשלוש, שכתוב והיה העלמה היוצאת לשאוב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך - אמר לי רמז ידיעתו ממה שהשגת.

וְאָמְרָה אֵלַי גַּם אַתָּה שְׂתֵּה, אַף אַתָּה עֶבֶד (כְּמוֹךְ) כְּמוֹנִי וְלֹא נִתְחַלֵּף לִי (עַל) יְדִיעָתְךָ בִּידִיעָתוֹ שֶׁל מָקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְצָרִיךְ אַתָּה לְהַשְׁיֵיג שְׂאֵתָה נִבְרָא כְּמוֹנִי.

תרגום לעברית

וְאָמְרָה אֵלַי גַּם אַתָּה שְׂתֵּה - אַף אַתָּה עֶבֶד [כְּמוֹךְ] כְּמוֹנִי, וְלֹא נִתְחַלֵּף לִי [עַל] יְדִיעָתְךָ בִּידִיעָתוֹ שֶׁל מָקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְצָרִיךְ אַתָּה לְהַשְׁיֵיג, שְׂאֵתָה נִבְרָא כְּמוֹנִי.

טקסט הזוהר

וְגַם לְגַמְלִיךְ אֶשְׁאָב, כְּלוֹמֵר יְדִיעַת הַשְׁגָּתִי שֶׁלֹּא הַשְׁיֵיגוֹ סִיעָתָהּ, וְיִדְעָתִי כִּי מַעֲלָה יֵשׁ לִי עָלֶיךָ וְהִיאָה נִבְרָא אַתָּה מִזִּיו הַנִּתּוֹן אֶצְלָךְ. אִם הוּא אוֹמֵר סִימָן זֶה יְהִי מְסוּר בְּיָדִי עַל כָּל דְּבָרִים אֵלּוּ, וְאִדַּע שֶׁהִיא הָאִשָּׁה הוּא הַגּוֹף מֵאוֹתָהּ הַנִּשְׁמָה הַשְּׂבוּעָה שֶׁהַשְּׂבִיעֲנִי:

תרגום לעברית

וְגַם לְגַמְלִיךְ אֶשְׁאָב - כְּלוֹמֵר, יְדִיעַת הַשְׁגָּתִי שֶׁלֹּא הַשְׁיֵיגוֹ סִיעָתָהּ, וְיִדְעָתִי כִּי מַעֲלָה יֵשׁ לִי עָלֶיךָ וְהִיאָה נִבְרָא אַתָּה מִזִּיו הַנִּתּוֹן אֶצְלָךְ. אִם הוּא אוֹמֵר סִימָן זֶה יְהִי מְסוּר בְּיָדִי עַל כָּל דְּבָרִים אֵלּוּ, וְאִדַּע שֶׁהִיא הָאִשָּׁה, הוּא הַגּוֹף מֵאוֹתָהּ הַנִּשְׁמָה, הַשְּׂבוּעָה שֶׁהַשְּׂבִיעֲנִי.

טקסט הזוהר

וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְגו'. רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּעוֹד שֶׁכָּל הָעַנְיָנִים הוּא רוֹצֵה לְנַסּוֹת עַל הַגּוֹף, מֵאִי כְּתִיב וְהִנֵּה רַבְּקָה יוֹצֵאת, זֶהוּ הַגּוֹף קָדוֹשׁ שֶׁנִּתְעַסֵּק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה וְכִתְתָּ גּוֹפּוֹ לְהַשְׁיֵיג וּלְדַעַת אֶת קוֹנּוֹ. אֲשֶׁר יִלְדָּה לְבִתּוֹאֵל, אָמַר רַב יְהוּדָה בְּתוֹ שֶׁל אֵל. בֶּן מִלְכָּה, בֶּן מִלְכָּה שֶׁל עוֹלָם. אִשָּׁת נְחוּר אַחִי אַבְרָהָם. חֲבֵרַת הַשֹּׁכֵל גּוֹף שֶׁנִּדְבַּק בַּשֹּׁכֵל וְהִיא אַח הַנִּשְׁמָה. וְכֵדָה עַל שְׂכָמָה, מִשָּׂא הַחֲכָמָה עָלֶיךָ.

וַיְהִי הוּא טָרַם כָּלָה לְדַבֵּר וְגו'. רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּעוֹד שֶׁכָּל הָעֲנִינִים הוּא רוֹצֵה לְנַסּוֹת עַל הַגּוֹף, מַה כָּתוּב? וְהִנֵּה רַבִּיקָה יֵצֵאת, זֶהוּ הַגּוֹף קָדוֹשׁ שְׁנֵת־עֶסֶק בְּדִבְרֵי תוֹרָה וְכִתְתָּ גּוֹפוֹ לְהַשִּׁיג וּלְדַעַת אֶת קוֹנוֹ. אֲשֶׁר יִלְדָּה לְבִתּוֹאֵל - אָמַר רַב יְהוּדָה, בִּתּוֹ שֶׁל אֵל. בֶּן מִלְכָּה - בֶּן מִלְכָּה שֶׁל עוֹלָם. אֵשֶׁת נַחֲוֹר אַחֵי אַבְרָהָם - חֲבֵרַת הַשָּׂכָל, גּוֹף שְׂנֵדֶבֶק בַּשָּׂכָל, וְהִיא אַח הַנְּשֻׁמָּה. וְכֵדָה עַל שְׂכָמָה - מִשָּׂא הַחֲכָמָה עָלֶיהָ.

טקסט הזהור

וַיֵּרֶץ הָעֶבֶד לִקְרֹאתָהּ. זֶה מַטְטְרוֹ"ן. וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאִנִי נָא מְעַט מִיָּם מִכֶּדֶד, אָמַר לִי רָמִז חֲכָמָתָא בִּידִיעַת בּוֹרְאָךְ מִמָּה שְׁעִסְקָתָ בְּעוֹלָם שִׁיצְאָתָ מִמֶּנּוּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא כְּדַפְרִישִׁנָּן, אַחֲרַי כָּל זֶה מַה כְּתִיב וְאֲשִׁים הַנָּזִם עַל אִפָּהּ וְהַצְמִידִים עַל יָדֶיהָ.

תרגום לעברית

וַיֵּרֶץ הָעֶבֶד לִקְרֹאתָהּ - זֶה מַטְטְרוֹ"ן. וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאִנִי מְעַט מִיָּם מִכֶּדֶד - אָמַר לִי רָמִז חֲכָמָה בִּידִיעַת בּוֹרְאָךְ מִמָּה שְׁעִסְקָתָ בְּעוֹלָם שִׁיצְאָתָ מִמֶּנּוּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, כָּמוֹ שֶׁפָּרְשִׁינוּ, אַחֲרַי כָּל זֶה מַה כְּתוּב? וְאֲשִׁים הַנָּזִם עַל אִפָּהּ וְהַצְמִידִים עַל יָדֶיהָ.

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי אַבָּא אוֹתָם הָעֲצָמוֹת שֶׁנִּפְזְרוּ לְכָאן וּלְכָאן, הוּא צוֹמֵד אוֹתָם וְשׁוֹקֵלָם זֶה עַל זֶה כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (ישעיה נח) וְעֲצָמוֹתֶיהָ יִחְלִיץ. אָמַר רַבִּי אַבָּא בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אוֹתוֹ הַגּוֹף עוֹמֵד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם נִכְנָס בּוֹ נִשְׁמָתוֹ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אַבָּא, אוֹתָם הָעֲצָמוֹת שֶׁנִּפְזְרוּ לְכָאן וּלְכָאן, הוּא צוֹמֵד אוֹתָם וְשׁוֹקֵלָם זֶה עַל זֶה, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נח) וְעֲצָמוֹתֶיהָ יִחְלִיץ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אוֹתוֹ הַגּוֹף עוֹמֵד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם נִכְנָס בּוֹ נִשְׁמָתוֹ.

אמר רבי יוחנן מי מוליך הגוף לארץ ישראל, אמר רבי זירא קודשא בריך הוא עושה מחילות תחת הארץ והם מתגלגלים והולכים לארץ ישראל הלא הוא דכתיב, (ישעיה כו) וארץ רפאים תפיל.

תרגום לעברית

אמר רבי יוחנן, מי מוליך הגוף לארץ ישראל? אמר רבי זירא, הקדוש ברוך הוא עושה מחילות תחת הארץ, והם מתגלגלים והולכים לארץ ישראל. זהו שכתוב (שם כו) וארץ רפאים תפיל.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק גבריאל'ל מוליך אותם לארץ ישראל, מנא לן דכתיב, (בראשית כד) התלכי עם האיש הזה, וכתיב התם (דניאל ט) והאיש גבריאל. אמר רבי יוסי מאי דכתיב ולרבקה אח ושמו לבן. אמר רבי יצחק אין יצר הרע בטל מן העולם, אף על פי שכלו לא נמצא קצתו נמצא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, גבריאל'ל מוליך אותם לארץ ישראל, מנין לנו? שכתוב (בראשית כד) התלכי עם האיש הזה, וכתוב שם (דניאל ט) והאיש גבריאל. אמר רבי יוסי, מהו שכתוב ולרבקה אח ושמו לבן? אמר רבי יצחק, אין יצר הרע בטל מן העולם. אף על פי שכלו לא נמצא - קצתו נמצא.

טקסט הזוהר

תא חזי, בתחלה כשהיה מוטל בעולם הזה נקרא לוט, לעולם הבא (יבדל) יבטל מן העולם, אבל (לעתיד לבא) לא כולו, ונקרא לבן לא מנוול כבראשונה אלא כמאן דסחי מנוולו. לבן למאי אצטריך. אמר רבי שמעון למעבד פריה ורביה אצטריך, דאמר רבי שמעון אם אין יצר הרע נמצא, פריה ורביה אינו מצוי.

בא ראה, בתחלה פשהיה מטל בעולם הזה, נקרא לוט. לעולם הפא [יבדל] יפטל מן העולם, אבל [לעתיד לבא] לא פלו, ונקרא לבן, לא מניול כבראשונה, אלא כמי שרוחץ מניולו. למה צריך לבן? אמר רבי שמעון, לעשות פריה ורביה צריה. שאמר רבי שמעון, אם אין יצר הרע נמצא, פריה ורביה אינו מצוי.

טקסט הזהור

תא שמע כיון שהגוף נבנה ועומד בקיומו, מאי כתיב וישלחו את רבקה אחותם וגו'. מאי (הוי) ואת מניקתה, זה כח התנועה. רבי יצחק אמר זה כח הגוף.

תרגום לעברית

בא תשמע, כיון שהגוף נבנה ועומד בקיומו, מה כתוב? וישלחו את רבקה אחותם וגו'. מה זה ואת מניקתה? זה כח התנועה. רבי יצחק אמר, זה כח הגוף.

טקסט הזהור

רבי אבהו פתח בהאי קרא (שיר השירים ד) אתי מלכנון פלה אתי מלכנון תבאי וגו', אמר רבי אבהו כיון שהגוף נבנה על קיומו ומביאין אותו לקבל נשמתו לארץ ישראל, הנשמה ממתנת אליו ויוצאת לקראתו כמה דאת אמר ויצא יצחק לשוח בשדה. הדיא הוא דכתיב אתי מלכנון פלה. זו היא הנשמה. תשורי מראש אמנה, היינו דכתיב וישא עיניו וירא.

תרגום לעברית

רבי אבהו פתח בפסוק הזה, (שיר ד) אתי מלכנון פלה אתי מלכנון תבאי וגו'. אמר רבי אבהו, כיון שהגוף נבנה על קיומו ומביאין אותו לקבל נשמתו לארץ ישראל, הנשמה ממתנת אליו ויוצאת לקראתו, כמו שנאמר ויצא יצחק לשוח בשדה. זהו שכתוב אתי מלכנון פלה, זו היא הנשמה. תשורי מראש אמנה, הינו שכתוב וישא עיניו וירא.

אמר רבי יהודה אם היא הנשמה, תינח אברהם כדקאמרן, אבל יצחק מהו. אמר רבי אבהו הא חברי'א אמרו דעכשיו אתקרי יצחק על שום חדוותא סגיא דבעלמא.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, אם הנשמה היא, יפה אברהם כפי שאמרנו. אבל מה זה יצחק? אמר רבי אבהו, הנה החברים אמרו שעכשיו נקרא יצחק על שם השמחה הרבה שבעולם.

טקסט הזוהר

אמר רבי אבהו בתחלה נקראת הנשמה אברהם והגוף שרה, עכשיו נקראת הנשמה יצחק והגוף רבקה. תנן במתניתין, אמר רבי שמעון ארבעים שנה קודם קיום הגוף ממתנת הנשמה לגוף בארץ ישראל. באיזה מקום במקום המקדש.

תרגום לעברית

אמר רבי אבהו, בתחלה נקראת הנשמה אברהם והגוף שרה. עכשיו נקראת הנשמה יצחק והגוף רבקה. שנינו במשנה, אמר רבי שמעון, ארבעים יום קודם קיום הגוף ממתנת הנשמה לגוף בארץ ישראל. באיזה מקום? במקום המקדש.

טקסט הזוהר

אמר רבי אבהו תא חזי, ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאבהב וינחם יצחק אחרי אמו. אוהב לאותו הגוף ומתנחם עמו, והוא עת לשחוק והחדנה בעולם.

תרגום לעברית

אמר רבי אבהו, בא ראה, ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאבהב וינחם יצחק אחרי אמו. אוהב את אותו הגוף ומתנחם עמו, והוא עת לשחוק והחדנה בעולם.

אמר רבי יהודה הא כל פרשתא דא אתברר לן, אבל לא יכילנא למנדע מהו: ויסף
אברהם ויקח אשה ושמה קטורה. ולשקולא דדעתא כל פרשתא דא ליסתורי.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, הרי כל הפרשה הזו התבררה לנו, אבל לא יכלנו לדעת מהו. ויסף
אברהם ויקח אשה ושמה קטורה. ולשקול הדעת כל הפרשה הזו לסתר.

טקסט הזוהר

כד אתא רב דימי, אמר, האי פרשתא דא שמענא ולא אדכרנא, אמרו דעלאין תקיפין
לא זמנוה לגלגאה ואנן מאי נימא. קם רבי יהודה ואמר ממתיבתא דחברנא מארי
מתניתא גליא.

תרגום לעברית

כשבא רב דימי, אמר, הפרשה הזו שמעתי ולא נזכרתי. אמרו שעליונים תקיפים לא
זמנוה לגלות, ואנו מה נאמר? קם רבי יהודה ואמר, משיבת חברינו בעלי המשנה
גליה.

טקסט הזוהר

קמו ואזלו הוא ורבי ייסא ורבי חייא, אשכחוה לרבי אלעזר ברבי שמעון והוה מגלה
רזין דתפילין. עאלו קמיה ואמרו במאי אתעסק מר. אמר לון טעמא דתפילין אמינא,
דהא זכאה הוא בר נש דמנח תפילין וידע טעמא דידהו.

תרגום לעברית

קמו והלכו הוא ורבי ייסא ורבי חייא. מצאו את רבי אלעזר ברבי שמעון, והיה מגלה
את סודות התפילין. נכנסו לפניו ואמרו, במה מתעסק מר? אמר להם, את טעם
התפילין אמרתי, שהרי אשרי האיש שמנח תפילין וידע את הטעם שלהן.

אָמרוּ אִי נִיחָא קַמִּיה דְּמַר לִימָא לָן מְלָה. אָמרוּ שְׁמַעְנָא מֵאֲבוּךְ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַחֲמֵימוּ סְגִיָּא דְהוּא לִיה עִם יִשְׂרָאֵל אָמַר לֹון לְמַעַבְד לִיה בִּי מִשְׁכָּנָא כְּגוּוּנָא דְרִתִּיכָא עֲלָאָה דְלַעֲיָלָא וְיִיתִי דִּיּוּרִיָּה עֲמַהוּן הָדָא הוּא דְכָתִיב, (שמות כה) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם. וְשְׁמַעְנָא מֵאֲבוּךְ דְּהִכָּא סְתִים טַעְמָא דְתַפִּילִין בְּהֵאִי פְסוּקָא.

תרגום לעברית

אָמרוּ, אִם נוֹחַ לִפְנֵי מַר, יֹאמַר לָנוּ הַדָּבָר. אָמרוּ, שְׁמַעְנוּ מֵאֲבִיךָ, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה רַבָּה שֶׁהֵיטָח לוֹ עִם יִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ בַּיִת מִשְׁכָּן כְּמוֹ הַמִּרְכָּבָה הָעֲלִיוֹנָה שְׁלֹמֶעֱלָה, וְיָבִיא אֶת דִּיּוּרוֹ עִמָּהֶם. זֶהוּ שְׁכָנֹת (שמות כה) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם. וְשְׁמַעְנוּ מֵאֲבִיךָ, שֶׁכָּאֵן סְתוּם הַטַּעַם שֶׁל הַתַּפִּילִין בַּפְּסוּק הַזֶּה.

טקסט הזוהר

אָמַר לִיה תָּא חֲזִי, כְּגוּוּנָא עֲלָאָה אֲתַעְבְּד מִקְדָּשׁ בְּרִתִּיכוֹי קְדִישִׁין, וּבְתַר כֵּן אֲשָׁרִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיּוּרִיָּה עֲמַהוּן, כְּעַנְיָנָא דָּא, וּכְגוּוּנָא דָּא אֲתַעְרוּ חֲבַרְיָא מֵאֲרִי מִתְנִיתָא בְּטַעְמָא דְתַפִּילִין, לְמַהוּי הַהוּא גִבְרָא דּוּגְמָא דְרִתִּיכִי עֲלָאִין, רִתִּיכָא תַתָּאָה רִתִּיכָא עֲלָאָה, לְמִיתִי מַלְכוּתָא דִּילִיה וְיִשְׁרִי דִּיּוּרִיָּה עֲלִוִּיה. וְתַנִּינָן אִית בִּיה רִזִּין עֲלָאִין וְדוּגְמִיהוּן, וְאִית בִּיה תַּלְת רִתִּיכִין, דּוּגְמַת עֲלָאִין קְדִישִׁין רִזִּין דְתַלְת אַתּוּתָא דְשִׁמְהוּן קְדִישִׁי, עֲלָמִין תַּלְת, רִתִּיכִין תַּלְתָּא אַתּוּתָא, אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת שְׁלִיט עַל אַרְבַּע, וְעַל כָּךְ רָזָא דְשִׁי"ן דְתַלְת כְּתָרִין, וְשִׁי"ן דְאַרְבַּע כְּתָרִין, תַּלְתָּא מְלָכִין שְׁלִיטִין בְּגוּפָא תַפִּילִין עֲלִוי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לַעֲיָלָא, אֲלִין תַפִּילִין דְרִישָׁא, תַפִּילִין דְדְרוּעָא אַרְבַּע פְּרָשִׁיּין. לָבָא רָכִיב דּוּגְמָא דְרִתִּיכָא תַתָּאָה וְתַתָּאָה רָכִיב. עוֹד תַנִּינָן דָּא רָכִיבָא דְדְרוּעָא לְתַתָּא. וְלָבָא רָכִיב, דּוּגְמָא דְאִיהוּ לְתַתָּא וְאַתְמַסְרוּן בִּידִיה לְאַעֲלָאָה לֹון כָּל חִילִי שְׁמִיָּא, כָּךְ לָבָא הוּא רָכִיב לְתַתָּא וְאַתְמַסְרוּ בִידֵי כָל אַבְרִי גּוּפָא.

אמר לו, בא ראה, כמו העליון נעשה המקדש במרכבותיו הקדושות, ואחר כך השרה הקדוש ברוך הוא את דיורו עמהם כענין הזה. וכמו כן התעוררו החברים בעלי המשנה בטעם התפלין, שיהיה אותו האיש דגמא של המרכבות העליונות, מרכבה תחתונה מרכבה עליונה, להביא את מלכותו וישרה דיורו עליו. ושנינו, יש בו סודות עליונים ודגמתם, ויש בו שלש מרכבות, דגמת העליונים הקדושים סודות של שלש אותיות של השמות הקדושים, שלשה עולמות, מרכבות שלש אותיות, ארבע פרשיות שולט על ארבע. ועל כן סוד השי"ן של שלשה כתרים, ושי"ן של ארבעה כתרים, שלשה מלכים שולטים בגוף, תפלין עליו, הקדוש ברוך הוא למעלה. אלו תפלין של ראש. התפלין של זרוע ארבע פרשיות. הלב רוכב, דגמא של המרכבה התחתונה, והתחתון רוכב. עוד שנינו, זה הרכב של הזרוע למטה. והלב רוכב, דגמא שהוא למטה, ונמסרו בידו להכניס אותם כל חילות השמים. כך הלב רוכב למטה, ונמסרו בידו כל איברי הגוף.

טקסט הזוהר

ועילא מניה ארבע פרשין על מוחא דרישא איהו, אבל קודשא בריך הוא שליטא עלאה מלכא מכלא. (ורוח) ורזא דחקמתא דא, הוא כגוונא דמקדשא דכתיב ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה. ועלייהו דיוריה דמלכא בארבע אתוון תריין רתיכין.

תרגום לעברית

ומעליו ארבע פרשיות על המוח, שהוא הראש. אבל הקדוש ברוך הוא שליט עליון, המלך מהכל. [ורוח] וסוד החכמה הזו הוא כמו שהמקדש, שכתוב ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה. ועליהם דיור המלך בארבע אותיות שתי מרכבות.

וּכְהֵאֵי גִוּוּנָא לְבָא וּמוֹחָא, לְבָא מִכָּאן וּמוֹחָא מִכָּאן וְעַלֵּיהּ מְדוּרָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּאַרְבַּע (ד' א' ארבע) פְּרָשִׁיין. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מִכָּאן וְהִלָּאָה רַזִּי דְכַתְרֵי אֲתוּתָא
וּפְרָשִׁיין בְּגוּפֵיהּ וּרְצוּעוֹתֶיהּ. הִלְכָּה לְמִשָּׁה מְסִינִי וּרְמִיזָא דְלֵהוֹן אֲתַגְלִי וְטַעְמָא
דְכָלָא בְתַלְתָּ עֶשְׂרֵי מְכִילָן (דרחמי).

תרגום לעברית

וּכְמוֹ זֶה הֵלֵב וְהַמַּח, הֵלֵב מִכָּאן וְהַמַּח מִכָּאן, וְעַלֵּיהֶם מְדוּרוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּאַרְבַּע [ארבע] פְּרָשִׁיּוֹת. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מִכָּאן וְהִלָּאָה סוּדוֹת הַכְּתָרִים, הָאוֹתִיּוֹת
וְהַפְּרָשִׁיּוֹת בְּגוּפָם וּבְרְצוּעוֹתֵיהֶם. הִלְכָּה לְמִשָּׁה מְסִינִי וְהִרְמִיזָא שְׁלֵהֶם הַתְּגָלָה, וְהַטַּעַם שֶׁל
הַכֹּל בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵי מִדּוֹת [הרחמים].

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֵלְמָלָא לָא אֲתִינָא אֶלָּא בְּדִיל רְזָא דָּא דִּי. אָמְרוּ לִיה זַכָּאָה חוּלְקָה
לְעֵלְמָא דְאֲתִי דְכָל רַז לָא אָנִיס לָהּ. אָמְרוּ לִיה אֲתִינָא קַמִּיהָ דִּמַּר לְמַנְדַּע רְזָא דְהָאִי
פְּסוּקָא וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַשְׁמָה קְטוּרָה.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵלְמָלָא לֹא בָּאֲתִי אֶלָּא עֲבוּר הַסּוּד הַזֶּה - דִּי לִי. אָמְרוּ לוֹ, אֲשֶׁרִי חֻלְקָה
בְּעוֹלָם הָבָא, שְׁכָל רַז אֵינוֹ אָנוּס לָהּ. אָמְרוּ לוֹ, בָּאֲנוּ לְפָנֶי מַר לְדַעַת אֵת סוּד הַפְּסוּקָה
הַזֶּה, וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַשְׁמָה קְטוּרָה.

טקסט הזוהר

אָמַר פִּירוּשָׁא דְהָאִי פְּסוּקָא כְּמָה דְגָלוּ חֲבֵרְנָא מְאִרִי מִתְּנִיתִין, דְכַד נִשְׁמַתָּא יִיְתִי בְּהָהוּא
גּוּפָא קַדִּישָׁא דִּילָהּ, הָא מִיִּלְיָא הָווּ עַל חִיִּיבָא דִּיקוּמוֹן וּכְשָׁרוֹן עוֹבְדִין וַיִּתֵּן לָהּ מִזִּיא
יְקָרָא דִּילָהּ דִּינְדָּעוֹן וִיתוּבוֹן וַיִּזְכּוּן זְכוּתָא שְׁלִימָתָא.

אמר, פרוש של הפסוק הזה כמו שגלו חברינו בעלי המשנה, שכאשר הנשמה תבוא באותו הגוף הקדוש שלה, הנה הדברים היו על הרשעים שיקומו ויכשירו את מעשיהם, ויתן להם מזיו כבודו שידעו וישובו ויזכו זכות שלמה.

טקסט הזהר

וכד חמא שלמה דא הנה סגי (ד'א תוה סגי) ואמר (קהלת ח) ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וממקום קדוש יהלכו, שיבאו ויחיו ממקום קדוש.

תרגום לעברית

וכשראה את זה שלמה, היה [תמה הרבה] הרבה ואמר, (קהלת ח) ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וממקום קדוש יהלכו, שיבאו ויחיו ממקום קדוש.

טקסט הזהר

ותנינן אמר רבי אבא אמר רבי יוחנן כתיב, (ירמיה ג) היתה כושי עורו ונמר חברברתיו, כך הרשעים שלא זכו לשוב בעולם הזה ולהקטיר מעשים טובים לעולם, לא יקטירו בעולם הבא. ראה מה כתיב ויוסף אברהם ויקח אשה, ושרוצה לעשות להם נשמה לגופם ולקרבם בתשובה, כמא דאת אמר ואת הנפש אשר עשו בחרן. אמר רבי אלעזר תא חזי, מה כתיב ותלד לו את זמרון ואת יקשן, הרבה מעשים רעים עד שנגרשים מן העולם דכתיב וישלחם מעל יצחק בנו. ועליהם נאמר (דניאל יב) ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו וגו', ועל האחרים נאמר והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגו'. אמר רבי יהודה האי משמע על פרשתא, ומשמע דאותו זמן (נקרא) (ס'א אבד) עבד שם (הנשמה) אברהם, ובמקומו נקראת יצחק כדקאמרו, הדא הוא דכתיב ויהי אחרי

מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו, וישב יצחק עם באר לחי ראי. עם ידיעת החי שהוא חי העולמים לדעת ולהשיג מה שלא השיג בעולם הזה הלא הוא דכתיב, (ישעיה יא) כי מלאה הארץ דעה את יי, (עד כאן מדרש הנעלם)

תרגום לעברית

ושנינו, אמר רבי אבא אמר רבי יוחנן, כתוב (ירמיה ג) הנהפך כושי עורו ונמר חכרברתיו. כך הרשעים שלא זכו לשוב בעולם הזה ולהקטיר מעשים טובים, לעולם לא יקטירו בעולם הבא. ראה מה כתוב, ויסר אברהם ויקח אשה, ושרוצה לעשות להם נשמה לגופם ולקרבתם בתשובה, כמו שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן. אמר רבי אלעזר, בא ראה מה כתוב, ותלד לו את זמרון ואת יקשן. הרבה מעשים רעים עד שנגרשים מן העולם, שכתוב וישלחם מעל יצחק בנו. ועליהם נאמר (דניאל יב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו וגו'. ועל האחרים נאמר והמשכלים יזהרו כזהר הקיץ וגו'. אמר רבי יהודה, זה משמע על הפרשה, ומשמע שאותו זמן [נקרא] [אבד] שם [הנשמה] אברהם, ובמקומו נקראת יצחק, כפי שאמרנו. זהו שכתוב ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי. עם ידיעת החי שהוא חי העולמים, לדעת ולהשיג מה שלא השיג בעולם הזה. זהו שכתוב (ישעיה יא) כי מלאה הארץ דעה את ה'. (עד כאן מדרש הנעלם)

טקסט הזוהר

רבי יצחק פתח ואמר, (קהלת יב) וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. תא חזי, כד ברא קודשא בריך הוא לאדם, נטל עפריה מאתר דמקדשא, ובנה גופיה מארבע סטרין דעלמא, דכלהו יתבו ליה חילא, לבתר אתרק עליה רוחא דחיי כמא דאת אמר, (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים וגו' לבתר קם וידע דאיהו מעילא ותתא, וכדין אתדבק וידע חכמה עלאה.

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח וְאָמַר, (קהלת יב) וַיֵּשֶׁב הָעֶפֶר עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּה. בֹּא רֹאה, כְּשֶׁפָּרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, נָטַל עֶפְרוֹ מִמָּקוֹם הַמְּקֻדָּשׁ, וּבָנָה אֶת גּוּפוֹ מֵאֲרָבֶעַת הַצְּדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁכָלָם נָתַנוּ לוֹ כָּח. אַחֵר כִּךְ הִרִיק עָלָיו רוּחַ חַיִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים וְגו'. אַחֵר כִּךְ קָם וַיַּדַּע שֶׁהוּא מִמַּעַלָּה וּמִטָּה, וְאִזּוֹ נִדְּבַק וַיַּדַּע אֶת הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה.

טקסט הזוהר

כְּגִוּוֹנָא דָּא כָּל בְּרַ נֶשׁ דְּעֵלְמָא אִיהוּ כְּלִיל מַעֲיָלָא וְתַתָּא, וְכָל אֵינוֹן דִּידְעִין לְאַתְקֻדָּשָׁא בְּהַאי עֵלְמָא כְּדָקָא יָאוּת, כִּד אִולִּידוּ בְּרַ, מְשַׁכִּין עָלֶיהָ רוּחַ קֳדִישָׁא מֵאַתַּר דְּכָל קֳדִישֵׁי נְפָקִין מִיָּנִיה, וְאַלִין אֶקְרוּן בְּנִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּגּוּפָא אֲתַעֲבִיד בְּקֻדְשָׁהּ כְּדָקָא יָאוּת, הֵכִי נִמִּי יַהֲבִין לִיה רוּחָא מֵאַתַּר עֲלָאָה קֳדִישָׁא כְּדָקָא חֲזִי וְהָא אֲתַמַּר.

תרגום לעברית

כְּמוֹ זֶה כָּל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם הוּא כְּלוּל מִמַּעַלָּה וּמִטָּה, וְכָל אוֹתָם שִׂידְעִים לְהִתְקַדָּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּרָאוּי, כְּשֶׁמוֹלִידִים בּוֹ, מוֹשְׁכִים עָלָיו רוּחַ קְדֻשָּׁה מִהַמָּקוֹם שְׁכָל הַקְדוּשִׁים יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, וְאֵלוֹ נִקְרָאִים בְּנִים לְקַב"ה. מִשּׁוֹם שֶׁהַגּוּף נַעֲשֶׂה בְּקֻדְשָׁהּ כְּרָאוּי, כִּךְ גַּם נוֹתְנִים לוֹ רוּחַ מִמָּקוֹם עֲלִיוֹן קְדוֹשׁ כְּרָאוּי, וְהִרִי זֶה נִתְבָּאֵר.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דִּזְמִין בְּרַ נֶשׁ לְמִיָּהֵב חוּשְׁבֵּן עוֹבְדוּי עַד לָא יְפוּק מִעֵלְמָא, הֵהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְּחוּשְׁבֵּן אִיהוּ, דְּגּוּפָא וְנִשְׁמַתָּא יַהֲבִי חוּשְׁבֵּנָא. לְבַתַּר נִשְׁמַתָּא אֲתַפְרָשָׁא מִיָּנִיה, וְגּוּפָא תָּב לְאַרְעָא, וְכָלָא תָּב לְאַתְרִיהָ דְּאַתְנָסִיב מִתַּמֶּן וְהָא אוּקְמוּהָ, עַד זְמַנָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְאַחֲרִיָּא מִתַּיָּא כָּלָא גְּבִיז קָמִיהָ.

בא ראה, בשעה שעתידי אדם לתת חשבון מעשיו טרם יצא מן העולם, אותו היום הוא יום החשבון שגור ונשמה נותנים חשבון. אחר כך הנשמה נפרדת ממנו, והגוף שב לארץ, והכל שב למקומו שנלקח משם, והרי פרשוה. עד הזמן שהקדוש ברוך הוא עתיד להחיות מתים, הכל גנוז לפניו.

טקסט הזוהר

וההוא גופא ממש וההיא נשמתא ממש זמין קודשא בריך הוא לאתבא לעלמא כמלקדמין ולחדתא אנפי עלמא הדא הוא דכתיב, (ישעיה כו) יחיו מתיה נבלתי יקומון. וההיא נשמתא ממש גניזא קמי קודשא בריך הוא ותבת לאתרה כפום ארחהא כמא דאת אמר והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. ולזמנא דזמין קודשא בריך הוא לאחייא מתייא, זמין איהו לארקא טלא מרישיה עליהו, ובההוא טלא יקומון כלא מעפרא.

תרגום לעברית

ואותו גוף ממש ואותה נשמה ממש עתיד הקדוש ברוך הוא להשיב לעולם כמו מקדם ולחדש את פני העולם. זהו שכתוב (ישעיה כו) יחיו מתיה נבלתי יקומון. ואותה הנשמה ממש גנוזה לפני הקדוש ברוך הוא, ושבה למקומה כפי דרכה, כמו שנאמר והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. ובזמן שהקדוש ברוך הוא עתיד להחיות מתים, עתיד הוא להריק טל מראשו עליהם, ובאותו הטל כלם יקומו מהעפר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קל"א ע"א) ◆

טקסט הזוהר

הדא הוא דכתיב, (ישעיה כו) כי טל אורות טלך. מאי טל אורות, אורות ממש מאינן נהורין דלעילא דבהון זמין לארקא חייז לעלמא, בגין דאילנא

זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם) כִּי טַל אֲוֵרוֹת טָלָה. מַה זֶה טַל אֲוֵרוֹת? אֲוֵרוֹת מִמַּשׁ מְאוֹתָם הָאֲוֵרוֹת
שֶׁל מַעֲלָה שְׁבָהָם עֲתִיד לְהָרִיק חַיִּים לְעוֹלָם, מַשׁוּם שְׁעֵץ הַחַיִּים יָרִיק חַיִּים שְׁלֹא פּוֹסְקִים
לְעוֹלָמִים. שְׁהָרִי עֲכָשׁוּ פּוֹסְקִים מַשׁוּם שְׁהִנָּחַשׁ הָרַע הַזֶּה שׁוֹלֵט וְהַלְבָּנָה מִתְכַּסֶּה. וּמַשׁוּם
כֶּךָ כְּבִיכּוֹל פּוֹסְקִים מִיָּמּוֹ, וְהַחַיִּים לֹא שׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם כְּרָאוּי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.